

יציאה	כניסה	ירושלים
18:36	17:27	תל אביב
18:40	17:42	חיפה
18:39	17:32	

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

**התלם
האחד,
השתיל
האחד**

נשים עמוד 10

אהובי או הובי?

16 יועצי הזוגיות מדברים.
לא חסכנו בשאלות

מדיטציה של חסר

4 שיחת חברים עם מיכי יוספי

מה נסגר עם המבוגרים האלה?

10 פויקה לבוער

ופרצו הדמעות מעצמן

8 אהרן רזאל

**העיקר
שתהיה
בתפקיד!**

התוועדות עמוד 30

דירת 3 חד'

עם מרפסת וחניה פרטית

החל מ-860,000 ₪

* הפרויקט פתוח לציבור הרחב

באמונה 1-700-500-555
www.bemuna.co.il

אתה סתם
נצח גבולות ישראל

איווט, לא כל שכונה
סרקה היא התנחלות
תשאל את כרמי גת.

חלום

יש אירועים שאנחנו יודעים איך הם מתחילים
אבל אין לנו מושג כמה גבוה הם יגיעו...

שולי רנד / אברהם פריד / אביתר בנאי

ב"ה

למעוניינים:
**הרצאות
קצרות
ומעוררות
במשנת
בעל התניא**

מדי ערב

19:00

יום א'

הרב אריה הנדלר
הרב משה שילת
הרב יצחק גינזבורג

יום ב'

הרב דב-בער לאזר
הרב יהושע שפירא
הרב שבתי סלבטיצקי

יום ג'

הרב יהושע שפירא
סיון רהב מאיר
הרב שבתי סלבטיצקי

יום ד'

הרב אריה הנדלר
הרבנית ימימה מזרחי
הרב משה שילת

נועם בנאי // מוצ
ארז לב ארי // יו
ביני לנדאו // יו
עקיבא תורג'מן /
נועם בנאי // יוב

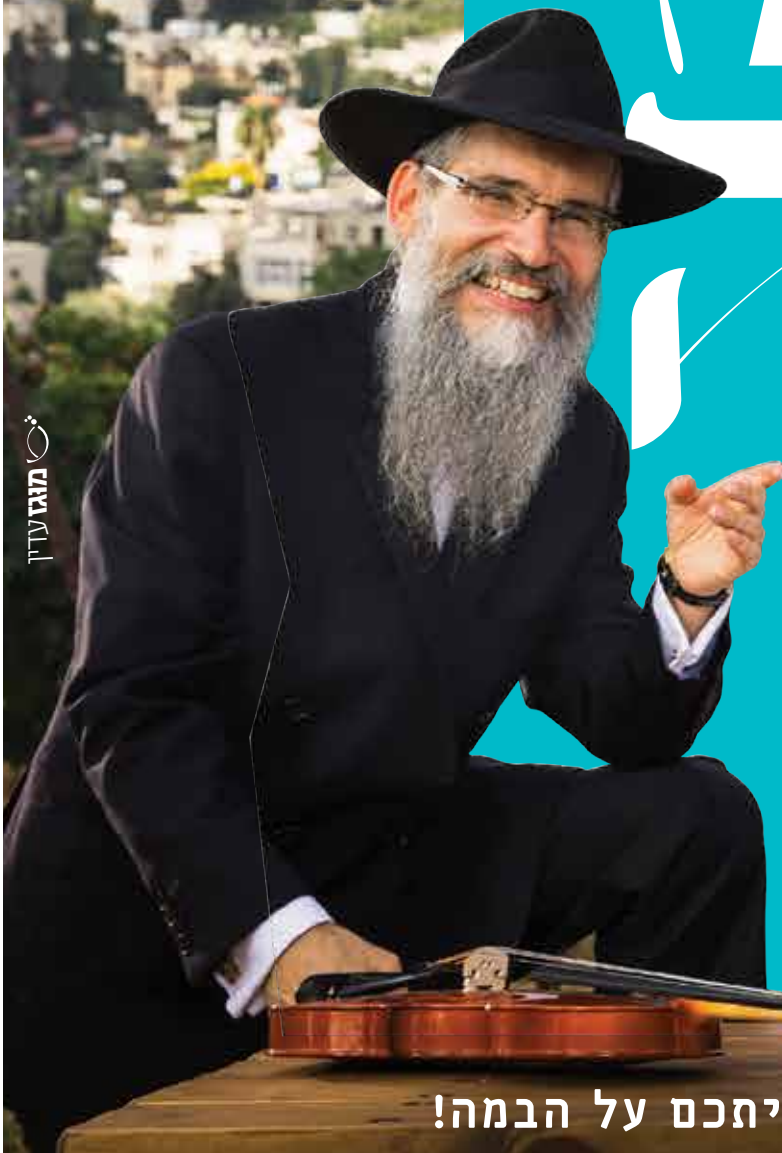

**יחד עם
אורח
נוסף
מידי ערב**

בס"ל
ב"מ

שבוע החסידות של

במה

שרים, מתוועדים ומתרגשים איתכם על הבמה!

תשאירו מקום לנפש

י"ש // גברים ונשים בהפרדה

18:30 פתיחת דלתות קפה ועוגה

19:00 הרצאות קצרות

20:15 מופע צמאה

22:45 סיום המופע

072-279-2076

19KISLEV.CO.IL

להזמנת כרטיסים

ס' א' // גברים
ס' ב' // גברים
/ יום ג' // נשים
/ ד' // נשים

או באתר טיקצ'אק

היהודי נכנס לסיני, ראוה את הרבי יושב ברצון
השולחן, וביקש לסיבירו או מה התפללו
הראש אומרת. והחסידיים ניסו להסביר בל מנין
דרכים, וזה לא התיישר על איבו. באיזשהו
שלב הרבי שלם את שישנה התשובות

שיחת
חברים

עם מיכי יוספי

מה שאין ומה שיש

יכולה לחזור ללב, גם העצבות הולכת ומתמעטת. אמנם היא עדיין קיימת, אבל היא הולכת ומאבדת מכוחה, היא נעשית פחות מאיימת ושלתנית כמו שהיתה קודם.

הרבי, היקה ובעל הבית

קראתי פעם סיפור על ר' ישראל מהוסיאטין. בית המדרש שלו עדיין קיים ברחוב ביאליק בתל אביב. מעניין שבתל אביב יש כמה מקומות שממש מרגישים קדושה שקיימת עוד מימי הצדיקים ששהו בהם.

על ההוסיאטינר יש סיפורי מופת מבהילים, ממש מבהילים! אני לא מתכוון שמי שקורא אותם נכנס לבהלה, אלא כדרך החסידים שאומרים: "זה ממש גיוואלד לשמוע מה פעל צדיק שהיה כאן בעולמנו". אחד הסיפורים שקראתי עליו תפס את ליבי. זו תופעה מוכרת: אנחנו קוראים הרבה סיפורים, אבל יש משהו שממש מתיישב על הלב.

אחרי מלחמת העולם הראשונה, ההוסיאטינר הגיע לווינה, שם הוא הקים את חצרו למשך איזה זמן וערך שם טישים. פעם אחת הגיע לטיש אחד מיהודי המקום, כנראה יהודי מודרני שהיה רחוק מאידישקייט ובוודאי גם מחסידות. אצל היקים לא כל כך ידעו מה עניינה של חסידות, וכמעט שלא ראו חסידים. היהודי נכנס לטיש, ראה את הרבי יושב בראש השולחן, וביקש שיסבירו לו מה התופעה הזאת אומרת. החסידים ניסו להסביר בכל מיני דרכים, וזה לא התיישב על ליבו. באיזשהו שלב הרבי שם לב שישנה התגודדות והוא שאל מה העניין. החסידים אמרו לו שהגיע אחד מיהודי המקום, מהקהילה היקית, ששואל מה עניינו של רביה. הרבי קרא לו ואמר: "אתה יודע שבבית הכנסת יש גבאי והוא מנהל את העניינים, מעל הגבאי עומד רב בית הכנסת, ומעל רב בית הכנסת עומד ועד הקהילה. כך זה גם בעירייה - בכל עיר ישנה העירייה, ומעליה הממשלה". אחרי ההקדמה הזו אמר הרבי: "רבי זה מי שהוא בעל הבית על עצמו..."

במבט ראשון הווארט הזה לא לגמרי מובן. מה בעצם הרבי הקדוש הזה, שכל מילה שלו היתה מדודה, התכוון כשאמר שרבי הוא מי שהוא בעל הבית על עצמו. לאור מה שדיברנו על העצבות, זה יותר מובן. כשאתה לא נותן מקום בתוכך לצד הטוב, כשאתה שקוע בעצבות או אפילו בתאוות ואין לך בכלל מקום לטוב שבו, אז אתה לא בעלים על הטוב שבו. המשמעות של בעל הבית, זה אומר שאתה לגמרי בן חורין להיות מי שאתה באמת. אתה בעל הבית על עצמך, ולא נותן לשום דבר, תאוות או עצבויות, לשלוט על מציאות חייך. שנוזה להיות בעלבתים! לחיים לחיים!

ymyosefi@gmail.com

שלום וברכה! כידוע, הפסקות מעוררות את הלימוד. אשרי המורה שיודע כמה מקום לתת להפסקות. ככל שההפסקה טובה יותר, היא נותנת ללימוד להיטמע בתוכנו, ממש להיכנס פנימה ולקלוט אותה. לפעמים כשאדם לומד ולומד ועוד לומד, אז באיזשהו מקום לדברים אין מקום להיכנס פנימה, והם בעיקר יוצרים עומס על הנפש. ר' נחמן ציווה לר' נתן הדרכה רוחנית מעניינת, שכל יום תהיה חצי שעה או שעה שהוא פשוט ידבר, כלומר יפטפט עם אנשים על דא ועל הא. הרעיון היה שתהיה לו הפסקה, שיהיה לו 'נייחא למוחין'. זה אמנם ביטוי בארמית, אבל הרעיון ברור. זה סוג של הפסקה, כי לפעמים בן אדם לא יודע לקחת פסק זמן, אז הלימוד הוא לא במיטבו.

הטובים עולים להתקפה

ר' נחמן אומר שעצבות זו גלות בעולם הנפש, יש בזה גלות ושעבוד. גלות משמעותה היא שבו אדם לא נמצא במקום שלו, ושעבוד הוא כשהאדם לא בן חורין להיות חופשי לעצמו, והוא לא באמת יכול לבחור איך לנווט את חייו.

כדאי מאוד לשים לב למצב הזה, ולקבל את הנקודה הזאת שגם עצבות שייכת לגלות ושעבוד.

בנוסף, עצבות זה מצב של ראיית האין. אדם עצוב, ממש עושה מדיטציה על החסר - על מה שלא קיים בחיים, ובעצם על מה שאיננו! המשמעות של בן אדם עצוב היא, שהטוב שקיים בתוכו, שהטוב הזה הוא בעצם האני האמיתי שלו, נעשה חסר מקום בעולם, ואין לו איך להתבטא. יש דוגמה לזה, אמנם קצת כאובה, מחיי היום-יום. למשל ילד, או בן או בת זוג, שאדם רואה בהם רק את הלא-טוב. אתם יודעים איזה כאב זה לילד שכל הזמן רואים בו רק את הלא-טוב? הוא מרגיש דחוי, הוא מרגיש שהאני האמיתי שלו לא מצליח כלל להתבטא! אומר ר' נחמן, שהעצבות היא כביכול ביטול המקום שלך בעולם. כביכול האדם דוחה את עצמו מלתת מקום לטוב שבו.

מה עושים עם העצבות הזאת? ר' נחמן מרגיע ואומר: לא צריך לתקן בבת אחת את כל החיים. יש דברים שאורך זמן עד שבעזרת ה' רואים בהם שיפור. אלא שכבר ברגע הנוכחי אפשר לחפש איזה טוב קיים כבר עכשיו. העצבות היא שתלטנית, ולא מוכנה לתת לעוד משהו להתבטא. כשאתה חושב על הטוב, אתה בעצם אומר: 'עצבות יקרה, כרגע אני מניח אותך בצד, את אמנם קיימת, אני מכיר בך, אבל את בצד'. חרץ מזה, עצם החיפוש אחרי הטוב יכול לעורר שמחה. פשוט, אם הגדרה של עצבות זה ראיית האין, אז באותה מידה הגדרת השמחה היא ראיית היש. חיפוש הטוב, זה דבר שממש שווה לכל נפש, גם במצבים הכי קשים! אל תתכחש לעצבות ואל תתעלם ממנה, אלא תחפש את הנקודה הטובה שקיימת. הרבה פעמים מי שמיישם את זה, ממש רואה שהשמחה יכולה לחזור ללב שלו. לא רק שהשמחה

יותר נפון! יותר מעניין! יותר קרוב!
הפרסום בקרוב אליך עובד!
לפרטים והזמנות נתן: 050-833-1504

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

מכון הניג

פתרון טבעי
לכל בעיית גסטרו

בחילות
גזים
נצירות השמנה
צרבת
דלקות
רגישות למזון

עוויתות בטן
הליקובקטר
קנדידה
גסטריטיס
נפיחות אחרי אוכל
השמנה פטרת
ריפלוקס
קוליטיס
קרוהן
ריח רע מהפה
התמכרות למתוק
לחץ נפשי

מחקרים הוכיחו שמערכת העיכול היא הגורם המרכזי והמשפיע ביותר על מצבנו הבריאותי.

לפני שמטפלים בגוף בתרופות, כדורים, משחות, תוספי-מזון ושינויי תזונה, עלינו להבין את מקור הבעיה.

בואו לפגוש את יאיר הניג אשר יבצע עבורכם אבחון עמוק ומקיף, ימצא את השורש האמיתי של הבעיה ויתאים לכם טיפול מקצועי וליווי אישי.

HENIG
המכון לרפואה טבעית

אבחון גוף-נפש מקצועי | שטיפת מעיים | טיפול רגשי | הומאופתיה | חנות טבע ייחודית
הניג - גברים, נשים וילדים. רח' מסילת ישראל 7, ירושלים. www.henig.co.il

לקביעת תור לאבחון התקשרו עכשיו: 02-9919109

רצון חופשי זה טוב או רע? עבודת ה' או יצר הרע?

הפש את החופש במקום אחר

ד"ר יחיאל הררי

מכמה בחינות רצון חופשי הוא אוקסימורון (תרתי דסתר).

הרצון הוא לא המנוע של הנפש. הרגשות הם המנוע. אם האדם הוא הרכב, את הרצון אפשר לדמות לנווט היושב בתוכו. הוא מנווט את הרכב ובכך מטה את כל כוחות הנפש לכיוון כזה או אחר. כשאני רוצה משהו, אותו רצון בדבר מניע את השכל שלי, הרגשות המחשבות, הדיבורים וכוח המעשה שלי כדי להגשים את אותו רצון.

מדוע חשוב לנו לדעת זאת? משום שזה אומר שלרצון המתעורר יש תפקיד.

כנווט הוא חייב לכוון את כוחות הנפש לכיוון מסוים. מאחר וזה תפקידו הוא לא באמת יכול להיות חופשי או להוביל את האדם אל החופש. כלומר כשאני רוצה משהו, כוחות הנפש שלי יהפכו כפופים לאותו רצון. הרצון שלי בדבר לוקח לי את החופש, מעצם התפקיד שלו להכווין את כוחות הנפש למימוש אותו רצון.

אז מה יהיה עם החופש? איך משיגים אותו? באחת האיגרות המרתקות של האדמו"ר הזקן, אגרת יא בתניא, הוא מסביר שיש דרך אחת להיות חופשי. דרך אחת להשתחרר מהמנגנון שכופה על כוחות הנפש לשרת את הרצון. דרך אחת להשכיח את אור הבורא בחיי האדם. הדרך הזו כרוכה בביטול הרצון. ביטול כל רצון בענייני העולם הזה. ביטול כל רצון בתחום הפרנסה, הבריאות והילדים. עד כדי כך.

התביעה הזו קשה ומאתגרת. הדרישה שלו לביטול הרצון היא כה טוטלית עד שהוא מסביר באותה איגרת, שמי שמתעצב או מתאונן בגלל שחסר לו דבר מה שהוא רוצה, "הרי הוא ככופר". התביעה של האדמו"ר הזקן דורשת שחרור מלא מהרצון הפרטי והזמני.

אולם כגודל האתגר כך השכר של ביטול הרצון הפרטי. השכר הוא חופש אמיתי ומתיקות אינסופית. חופש לראות את המציאות אחרת, להתעלות ולהיות משוחרר מהכבלים של הרצונות. בדרגה כזו האדם שמח במקומו ובטוב הסובב אותו. והשמחה הזאת היא שמגיעה את כוחות נפשו.

תעתועי הדמיון

הרב יצחק נריה

ראש ישיבת תורה ביצון

האמת היא שבודדים בעולם יכולים לטעון שהרצון שלהם באמת חופשי. רובנו רוצים כל מיני דברים ובוחרים כל מיני בחירות מתוך שכנוע פנימי עמוק שזה בא מתוך הרצון החופשי שלנו. אבל אדם שבוחר את עצמו בלי משוא פנים, יודע להצביע על נטיות לב והשפעות תרבותיות וחברתיות שהן הנה אשר השפיעו על רצונו. הוא באמת רצה אבל הרצון לא היה באמת חופשי.

זה נשמע קצת מסובך, אז בואו נעשה את זה פשוט. כאשר נער או נערה קונים נעליים של רדבק או בלגוסטון (אם מי מהקוראים לא מכיר, כנראה הוא נחת לא מזמן מהירח...), ברור להם שהם קנו את המגפנליים (שילוב של מגף ונעליים) מרצונם והם אפילו הצליחו לשכנע את ההורים לשלם טבין ותקילין. אבל האם הרצון הזה חופשי מהשפעות? האם הוא נקי מצווי אופנה? ברור שלא! הנה כי כן האדם משוכנע שזה רצונו החופשי אבל באמת הוא משועבד. יש ביטוי בחז"ל שלפעמים כאשר אדם אינו רוצה, מכים אותו עד שיאמר רוצה אני. הסבירו רבותינו שהמכות הן כדי לאזן את השפעת הרצון הרע ולהוציא את הרצון הטוב הכמוס. כמה פעמים בחור אומר שאינו רוצה ללמוד גמרא, והכל בגלל שהוא לא טעם את טעמה המתוק. כמה פעמים נערה אומרת שאינה מתחברת לתפילה, וזה רק בגלל שהיא נועלת את מפתח הלב שלה.

רצון חופשי אמיתי הוא דבר נשגב, דבר נשמת-רוחני עמוק מאוד, בלעדיו האדם כלוא ואסור. הבעיה הקשה היא הדמיון המטעה שגורם לכל כך הרבה מאיתנו לרצות דברים שלא רק שאינם רצונו יתברך, אלא הם בכלל לא רצון שלנו.

כרצונך

אית'אל גלעד

בית ספר תורת הנפש

ההתייחסות המוכרת ביותר לרצון היא "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו, בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך". רגילים להבין מכאן שעלי 'לכופף' את הרצון המקורי והחופשי שלי לרצון ה'. אתה רוצה? ! יצר הרע !

אמנם, במקום אחד כותב השפת אמת (בהעלתך תרל"ו) כי "יש לפרש 'כרצונך' כפשוטו" - "עשה רצונו" של ה', עד כמה? "כרצונך"... עליך לעשות את רצון ה' כפי שאתה רוצה באמת, ולא לשקר. בתוך כל יהודי קיים באמת רצון טוב, וכשהוא פועל לפי רצונו יש למעשיו קיום אמיתי. לעומת זאת, למה שהאדם מוסיף ומפריז מעבר לרצונו הטוב אין קיום לאורך זמן (לא רק כי לא יהיה לו כוח, אלא כי ה' אינו חפץ בכך - "דובר שקרים לא יכון לנגד עיני"). בטוב שנעשה ברצון החופשי, אומר השפת אמת, יש ברכה (ועליו נאמר "טוב מעט בכוונה"). והשכר עליו הוא שגם ה' יעשה את רצונך, היהודי, "כרצונו" הטוב, וה' רוצה להיטיב לנו הרבה מאוד...

יתר על כן, רצון האדם הוא באמת חופשי וגמיש - מי שלא מפריז ו'מכביד' במעשיו על רצונו הפנימי, יכול בקלות להתקדם, לבטל את רצונו לה', לתקנו במידת הצורך ו'לעוף' עם הרצון עוד ועוד. כאשר המעשים עודפים על הרצון האדם נעשה כבד ומקובע, הוא 'נחנק', אינו יכול לבטל את עצמו לה' ואינו יכול להצמיח ולרומם את הרצון, שכבר 'נקבר' תחת עודף המעשים נטולי-הרצון.

על רצונות רעים צריכים להתגבר, וגם ברצונות הטובים צריכים ללכת "מחיל אל חיל", אך דווקא כאשר נשארים מחוברים לרצון הטוב הפנימי והאמיתי ניתן להתקדם ולצמוח איתו בחופשיות (ואפילו לעשות 'אתכפיא', להתאמץ ולהתגבר על עצמי, באופן רצוני באמת). "עשה רצונו - כרצונך!"

שמואל

קבוצות
בירושלים
וגבעת
שמואל

רְגֵשׁ הַכָּרְתִּי
לְקִיּוֹם הָעֵצְמִי

תוכנית שנתית

שליחת
למידה

קבוצות מתחילים/ות
(נשים וגברים) בנפרד
וקבוצת מתקדמות

קורס שנתי ללימוד
חשיבה הכרתית

מנחה הקורס:

ברל'ה קרומבי

בין נושאי הקורס:

- כלים לריפוי עצמי, הרפיה ואהבה עצמית
- הבנת תהליכים נפשיים לעומק
- חוסר אונים כמענה לריק הפנימי ושליטה בחיי
- ריפוי העבר וניקוי כעסים ושינון
- יצירת נוכחות במרחב חיי
- התבוננות ברצון וחפץ הלב
- מפגש מחודש עם הפחד בחיי
- לימוד עומק של מושגי חשיבה הכרתית: לב נח, מידת רוחק, עומס, אחיזות, הילד הפנימי, תיקון וריפוי ועוד

לפרטים והרשמה: 0549-45-72-45

 ברל'ה קרומבי

 ברל'ה קרומבי

אהרן רודאן

בית מדרש קטן, שלא ידעתי על קיומו מעולם. הבנתי, גם לעם ישראל יש קונסוליות שאורבות לשעתן.

קצת על בית המדרש לכבוד זמן חורף שהתחיל

בניין ישן ברחוב הנביאים (אולי מישוהו נפטר והקדיש את המקום?) זו הקונסוליה של העם היהודי, אש התמיד הבערת כמו גחלים עוממות בבוקר שאחרי מדורה.

ולמה לקרוא לה קונסוליה זרה? על שום שהיא זרה למציאות שסביבה.

זה הלב היהודי שפועם, שאורב לשעתו היפה.

כל נשמה יהודית היא נתין חוקי של ישיבה זו, השגרירות היהודית העולמית.

אני נזכר, כששמעתי על הפיגוע בישיבה לצעירים הי"ד הייתי באמצע השמחה של ראש חודש אדר, הרכנתי ראשי על קיר ורציתי לבכות אך לא הצלחתי.

הגעתי למקום קצת אחרי ומרוב מהומה... נעצרו דמעתי.

בהלוויה רק הבטתי בלחיים של החברים הזולגות זולגות, ושוב קראתי בעיתונים ושמעתי את כל הדיבורים ולבי מתפוצץ מרגשות.

אך למחרת עברתי ברחוב, בכניסה, מצלמות, סקרנים, כתבים וגדרות.

ואז נשאתי עיני לקומות העליונות וראיתי אור דלוק בבית המדרש, ותלמידים יושבים ולומדים כתמול שלשום.

ופרצו הדמעות מעצמן ובכיתי ודמעתי ובכיתי ודמעתי.

לקראת שבת, יום שישי אחר הצהריים ברחוב הנביאים. הולך מכיכר הווידיקה לכיוון מאה שערים.

זה הזמן להיכנס ולהציץ בכל החצרות האלה, המסתוריות, הישנות. זה הזמן לרדת בכל מיני מדרגות שבתור ירושלמי אף פעם לא ידעתי לאן הן מובילות. עמיחי כתב עליהן, "מאחורי שיחי יסמין ובוסתן קונסוליות זרות אורבות לשעתן".

כל העמים האלה, וכל אחד רוצה נתח מירושלים.

והנה מתחת לקונסוליות זרות האורבות לשעתן, בין אגפי בית החולים ביקור חולים, ראיתי בחור ישיבה עם גופייה ונעלי בית של יום שישי אחר הצהריים מנקה חדר אוכל.

"מה יש פה", שאלתי. "ישיבה", ענה לי. ירדתי במדרגות ונגלה לפני מחזה:

אוויר, חדר ספרי קודש, ארונות, אור ושקט, סטנדרים בקלות ובריקות של יום שישי לפני שבת, בית מדרש קטן, שלא ידעתי על קיומו מעולם.

הבנתי, גם לעם ישראל יש קונסוליות שאורבות לשעתן.

לא משרדי ממשלה ולא בית משפט העליון; פה, בבית המדרש הקטן, במרתף

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

משיח על הדרך

ימים שבהם יהודי פשוט יהיה חידוש כמו הבעל שם טוב. ברור שאין כוונתו לתסם יהודי פשוט, שהרי רובנו ככולנו יהודים פשוטים, אלא ליהודי בריא בנפשו, אדם שפוי במלוא מובן המילה.

אם אתה פוגש יהודי שפוי באמת, לא רק אחד שאינו רץ ברחובות ואינו צועק ומזיל ריר, אלא אחד שאין לו שום תסביך נפשי וכולו שמחה בה, אחד שאפילו לא מסתכל מדי כמה דקות לראות אם קיבל מסרון או מייל או וואטסאפ או השד יודע מה, מיד תניח כתר מלכות על ראשו לפני שגם הוא ישתגע...!

הבחנתי בכך שהמילה "פשוט" קרובה מאוד באותיותיה למילה "שפוי", ואם אתה מוסיף ל"פשוט" אחד, את ריבוננו של עולם, הוא הופך להיות "שפוי". בימינו מי שהוא בריא בנפשו במאת האחוזים, הוא צדיק יסוד עולם, הוא מלך המשיח.

ואז שמעתי לפתע צעקה: "משוגע! איך אתה הולך? יש לך מח?!"

הסתובבתי לאחור וראיתי נהג מנופף בידו לעומת ההזוי שהולך לאחור במעבר חציה.

התבוננתי במילים "יש מח", ואור חדש על ציון האיר לי: אלו אותיות "משיח"! לאחר שנגרעתי, מסקנתי הבלתי נמנעת הייתה: יש קדושי עליון וגאונים מופלגים, שהתקרב מרחק נגיעה מהיכלו של משיח, אבל עדיין לא זכינו לפגוש אחד שישי לו מח מושלם...

והיה ברור לי שזהו 'משיח' נוסף.

מיהו בימינו משיח, עד שיבוא המשיח באמת? אדם הוזה, מסכן, שולי, נידח, ובעיקר מטורף, בדיוק ההפך מהמשיח שלו אנו מצפים. בתי רפואה לנפש מלאים במשיחים, מאושפזין עילאין. בפי המקטרגים היום המילה 'הזוי' נרדפת ל'משיח': משיח-הזוי.

המשכתי הלאה, ולפני הירידה לביתי ראיתי חסיד שעולה לקראתי עם גבו.

עוד טיפוס ירושלמי משונה, עוד מוכה בסינדרום. יהודי שהולך כל הזמן ברוורס, כמו שרבים נפרדים מהכותל ומתרחקים ממנו בצעידה לאחור מבלי להפנות לו את גבם.

אמרתי לעצמי: ככל שאנו מתקרבים למשיח, כך הולך וגובר השיגעון.

נזכרתי בדברי רבי נחמן מברסלב, שאמר כי יגיעו

חזרתי לביתי בשעות הצהריים. ברחוב אגריפס כרגיל התנועה הומה, כל אחד משוטט בעולמו הגבוה או הנמוך, ואילו אני לאחר תפילת מנחה, חושב על מנוחה.

לפתע אני רואה מישוהו מכונס בתוך עצמו, מביט על כל אחד ברחוב כמתכנן מלחמת עולם שלישית, מחזיק בידיו דפי A4 מקופלים ומצפינים מסר.

הוא מבחין בי בוויית עינו, תוחב את הדף המקופל לידי, וממשיך הלאה. לא ביקש צדקה, לא חיפש אפילו מבט, רק רצה שאקח את הדף מידו.

פתחתי את הדף המקופל וראיתי שהוא פותח במילים: פליאה ריבון העולמים אלוקים דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, כאשר מודגשות האותיות שיוצרות פרה אדמה. ביתר הטקסט גם כן הודגשו אותיות שיצרו "פרה אדומה", הסוד העמוק ביותר בתורה, המטמא בטומאה קלה והמטהר מטומאת מת. ובאמת מיהו המשיח אם לא זה שיטהר את העולם מטומאת המוות ומקללתו?!

בסיום נחתם: "השליח הדרוויש מרחוב שדרות הנשיא השישי, שכונת שייה באדר אלימלך דוד ירושלים", כאשר מודגשות האותיות "המשיח אדם", "יחי אדוננו מורינו דודינו ויקירנו אלחנן דוד בן ניצבת בת עדיאל ובן ישי בית הלחמי אלימלך, מלך המשיח לעולם ועד".

אני מתגורר במרכז ירושלים כשבע שנים. פגשתי לא מעט אנשים מוזרים, וביניהם כמה 'משיחים',

פרויקט

בס"ד זכינו השבוע להגיע
ל-600 תורמי כליה נפלאים, אצילי נפש
שהצילו חיים בהתנדבות מלאה

גם אתם יכולים!

ארגון 'מתנת חיים' חולל מהפכה של ממש בתחום תרומות הכליה, תורמי הכליה
זוכים לליווי צמוד ומסור ונהנים מהניסיון הרב ומהמומחיות של מתנדבי הארגון.

הרב ישעיהו הבר, יו"ר מתנת חיים

תרומת כליה היא מתנת חיים

לתרומות
*2716

לתרומת כליה
02-5000-755

מתנת חיים
מתנדבים למען השתלת כליה

כאב בטן

אהרוני ברנשטיין

מה קרה למבוגרים האלה שפעם היו נוער בועט שאוכל מכות בהפגנות ולא מפסיק לחייך גם כשהוא בוכה? מה קרה למיזשבים האלה שפעם בערו בתפילה כמו לולבים בסערה ועכשיו מנמנמים בקריאת התורה ומלאי שביעות רצון מעצבת ועוד מטיפים לנו מוסר כאילו הם מי יודע מה? מה קרה להם, שהם לא מבינים כלום פתאום, שמה שפעם היו מוכנים למסור עליו את הנפש נכנס פתאום ל"מערכת שיקולים" כל כך "הגיונית" עד שבא לי להקיא?

מה נסגר עם החיים האלה, שבהם אנחנו אמורים לשבת ולהקשיב ולהקשיב ולהקשיב למישהו שאין לו סבלנות להקשיב לנו יותר מדקה? גם בדקה הזאת אני רואה את המאמץ להתנחמד ואת הפיהוק שהוא כובש ואת העיניים הכבדות. כן. כבדות. אל תגידו לי שאני לא רואה טוב. אני עדיין לא צריך משקפיים.

צדיקים אמיתיים הם בוערים. לא כולם אש, יש גם צדיקי מים. אבל הם דלוקים. או רעננים. חיים. זה לא משנה אם הצדיק בוכה בקול או מתפלל בקול דממה דקה, רואים שהתפילה שלו היא סולם שמגיע השמימה. רואים? מי רואים? מי שלא צריכים משקפיים.

עברו החגים ועכשיו אפשר לשכוח מהדמעות של נעילה ולחזור להיות בהמות. עזבו אתכם מהמבוגרים, מה איתנו? אני רואה את החורף כמו שאני רואה מבוגר: לא נגמר. קודר למדי. אפור. קריר. כל אחד מכורבל בתוך עצמו. ומה אני הולך לעשות איתו זה בערך כמו לשאול איזה מבוגר אני הולך להיות. אפשר להשאיר את התלהבות האש של תשרי בתור הזויה לבני הנעורים, ואפשר להחליט שאנחנו ננצח! אנחנו נמשיך לבעור כל השנה!

לא עברו - נכנסו. החגים נכנסו לתוכנו ועכשיו מערכת העיכול עובדת. יש כאלה שאחרי ארוחת שבת חייבים ללכת לישון המון בשביל לעכל... שיהיה להם לבריאות וכמה שהם יתבאסו כשיתעוררו משנת החורף בפורים. במקום זה אני מציע שאחרי "ארוחת" החגים שאכלנו, מערכת העיכול שלנו יכולה להמשיך להבעיר את יום כיפור בתוכנו, כל יום יום כיפור! כל יום שופר קטן קורא בקול רעש גדול - "ברוך שאמר והיה העולם!" מי מוכן לשמוע? מי מוכן להמשיך להיות אכפתי כלפי הקדוש ברוך הוא גם כשכולם רגועים, כשבחורף חורף מכורבל אפור וקר?

בעיניים עצומות ובלי להוריד את האזניות אני יכול לדקלם לך מה יאמרו המבוגרים גם עוד שנה. הם יאמרו את מה שאמרו להם לפני שלושים שנה, כשעוד לסבתא היו שיניים ואנשים היו בני אדם. הם לא זוכרים מתי לאחרונה בערה בהם אש. אששש!! מה קרה להם? דבר מאוד פשוט: אש שלא מזינים אותה, הופכת לגחלים כבדות. וגם לנו זה יקרה. למה מה, אתה באמת חושב שבגיל 35 תקפץ כמו ילד עם גוזמבות? המדרון הזה הוא דרך כל הארץ. זה מה שאמרו לקרות לנו עוד עשרים שנה, זה מה שאמרו לקרות לנו בחורף הזה שמזיק אותנו. אבל "אמור" זה של דג, וגם אותו אוכלים (אין לי מושג אם הוא כשר). את האש אפשר ללבות, אפשר להפנים, אפשר להמשיך לבעור כל הזמן, גם כשהחגים נכנסו פנימה ובחורף לא קורה כלום מעניין.

ה' הוא האלוקים והוא מולך על העולם כולו, על כל הנמלים והטרמפים והסופות והחדשות. רק הוא קובע מה יקרה, ואין לזה שום קשר למה שקורה בחורף. דג חי שוחה נגד הזרם, ובנאדם חי מחליט מתי הוא בוער ולא נסחף עם הסתמיות של חשוון.

אחים ואחיות יקרים, אם אתם רוצים לחיות, לחיות חזק! לחיות חזק עם ה'! לחיות חזק עם ה' גם כשתהיו בני שלושים ושנמנמים - זה מתחיל עכשיו!!!

אף צדיק לא נולד עם פאות וכיפה ענקית, וגם אף רשע לא נולד עם לב רע. קל לנו לחשוב ככה כי זה מותר אותנו על הספסל. האמת הכואבת היא שהכל תלוי בנו. "הכל בידי שמים" - חוץ מיראת שמים. אל תסמוך על שום נס כי הוא לא יגיע. שלוף את החרב שלך והילחם ביצר הרע. המלחמה היא עכשיו, והמלחמה המידית היא החורף המכורבל שמציע לנו להירגע. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפו!

אלומה נחמה לב | ALLUMA@GMAIL.COM

אלוקים נמצא בהווה

חברה טובה שעובדת עם נשים אחרי לידה סיפרה לי שהרבה פעמים היא מגיעה להדריך את האימא על הקשר הראשוני עם התינוק, על ההאכלה ועל תשומת לב לסימנים שאותם התינוק מביע, ולא מעט אימהות טריות שואלות אותה בתסכול: למה זה קשה כל כך, ההיקשרות הזאת, למה זה לא עובד בקלות ובאופן מייד? הרי אני אימא שלו, זה לא אמור לבוא לי ולו באופן טבעי?

היא עונה להן: מה שאתן חושבות שטבעי ופשוט ומהיר כל כך, עובד ככה רק בסרטים. במציאות, כשאת רוצה למשל לטעת עץ, את יוצאת החוצה אל החום, חופרת בידיים, מתלכלכת, הציפורניים נשברות, יש ברוץ סביבך ועל כולך, את צריכה להתאמץ, להכניס את השתיל פנימה, לסחוב צינור השקיה, לתאם זמנים שבהם את מגיעה לברוק מה מתפתח, לנכש עשבים ולהמתין בסבלנות, שלא תמיד יש לך, עד שהעץ הזה יגדל. ככה נראה מהלך טבעי. המיידיות שמצטלמת יפה היא רק לסרטים. במהלך טבעי יש זמן, מאמץ, זיעה וגם כאב, זה תהליך ואנחנו צריכים ללמוד אותו, אנחנו ממש לא יודעים הכל מראש.

אנחנו נמצאים עכשיו בדיוק בשלב ההיקשרות אל השנה החדשה שנולדה בשבילנו ואנחנו נולדנו מחדש בתוכה. הכל חדש, שום דבר לא מצטלם יפה כרגע, לא מייד, אנחנו יודעים שיש בפנינו עמל ודרך. מתחילים להתניע ואין לנו מושג מה עומד לקרות. לפעמים יש לנו חרדה קלה ממה שיהיה ומכך שכלום לא ברור ומובטח, אבל ככה נראה מהלך טבעי. מתחילים לצעוד בתוכו, שעה אחרי שעה, יום אחרי יום, מתרגלים. המהלך הטבעי הוא זה שבעזרת ה' יצמיח לנו פירות.

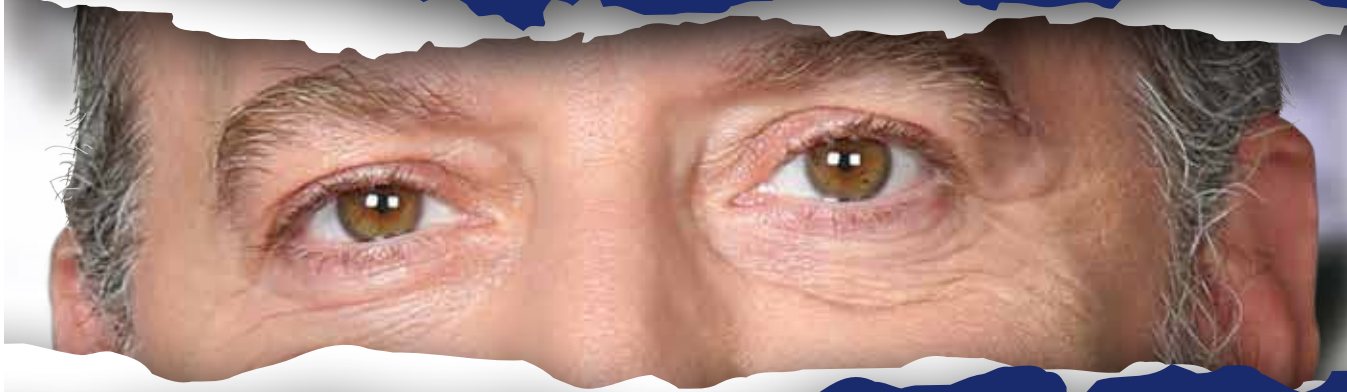
גשמי ברכה

אני מתהלכת כבר הרבה זמן עם מחשבה שעבודת הנפש צריכה לעבור מלימוד בקיאות ללימוד עיון. כלומר, כשאנחנו רוצים לעבוד על נקודה פחות יציבה שאנחנו מגלים בתוכנו, אנחנו ניגשים אליה הרבה פעמים עם כל התותחים הכבדים, "גורסים חומר", פונים אל כל מה שיוכל לעזור. תחילת השנה היא זמן הסתערות כזה, עם רצון להשיג עוד ועוד ולהיות בקיאים בכל רצוא ובכל שוב שמתרגשים לבוא עלינו. ודווקא ההסתערות הזו, היא זו שלפעמים חוסמת. מרוב רצון לפתוח מרחבים חדשים אנחנו נעשים לחוצים ובהולים להצליח, ומשהו מבפנים נחסם, כי ראינו את התמונה הגדולה ולא עשינו זום-אין למה שבאמת קורה בפנים, לרובדים העמוקים שנמצאים מתחת לכל המשימות שאנחנו רוצים למלא.

התמונה הגדולה לפעמים גדולה עלינו, הסתכלנו על השדה שאנחנו מבקשים להצמיח במבט-על מן הגבעה שנמצאת לידו, אבל לא נכנסנו פנימה אל התלם האחד, אל ההנבטה הירוקה האחת שמקבלת עכשיו מים ומזון ותכין יעלו ממנה עלים ירוקים צעירים מעל לפני הקרקע. במבט על הפרטים הקטנים יש לנו יותר מקום לפעול. לעשות עבודה נפשית בעיון פירושו להעמיק בנקודה האחת מתוך ארון שממנה נלמד על מצב כל השדה, וממילא כשנתרגש עם הצמיחה המקומית, ייפתחו גם שערים רחבים יותר, נראה את השפעת הצמיחה הזו גם בנושאים שכלל לא נגענו בהם כרגע, נצמח גם בחלקים אחרים ומרוחקים של שדות הנפש. הכל מושפע מן הגומה האחת שבה יצאנו לטפל כרגע. היא עולם ומלואו. אלוקים נמצא בגומה הזו, אלוקים נמצא בהווה. אמנם, אי אפשר לנתק את החוט השזור את מהלך חיינו, אבל לעתים מרוב עיסוק וראייה מגבוה, ממרחק, מהעבר או מהעתיד, אנחנו שוכחים שאלוקים נמצא איתנו ממש כאן ועכשיו, ממש בהרגשה המתרגשת עלינו עכשיו. אלוקים איתנו בכל מה שאנו זקוקים לו כרגע, מצמיח את ההנבטה הירוקה האחת, עוזר לנו להעמיק בעיון על מה שנמצא לפנינו ברגע הזה, בהווה. ומשם הברכה נמשכת.

ואומר אדמו"ר הריי"צ על הביטוי "גשמי ברכה", כי כשם שהגשם מועיל רק אם הוא יורד על שדה חרוש וזרוע, כך הוא גם בעניין הברכה שבאה על האדם, שצריך להיות מצד מקבל הברכה חרישה וזריעה, ואפילו זריעה קטנה, אז הברכה יכולה להמשיך עליה הצלחה גדולה ומופלגת.

רק לזרוע את התלם האחד, השתיל האחד, לרדת אל פני הקרקע בתנועה הטבעית ביותר, להתמקד, לנשום עמוק ולהפחית את היומרה לתקן ולהצמיח את כל השדה בבת אחת. כל דבר בעתו, בזמנו, ככה נראה מהלך טבעי. וכשאנו שלמים עם עצמנו שעשינו ונעשה כל שביכולתנו, כעת נותר רק לפרוש ידיים אל הגשם, אל הברכה.

כן, אני חרדי.

**עם פי עשר יותר נסיון בשירות
העיר מכל שאר המועמדים.**

כן, אני חרדי.

**לא סתם, אפילו דור שביעי של
חרדים ירושלמים בנשמה.**

כן, אני חרדי.

**ובניתי יותר במזרח העיר וביהודה
ושומרון מכל מועמד סרוג.**

כן, אני חרדי.

**כזה שעובד עשרים שעות ביום
למען כל תושב בירושלים.**

כן, אני חרדי.

**ואני מאוהב בכל הפסיפס האנושי
הנפלא והמגוון של העיר שלנו**

**יוסי
דייטש**

לראשות העיר
ירושלים

מה אהבתי

הרב יונתן זקס

פרשת לך-לך | הליכה בארבעה ממדים

אברהם נצטווה לעזוב את מקומו כדי להעיד על קיומו של אל שאיננו כבול למקום אחד: בוראו וריבונו של העולם כולו. אברהם ושרה נועדו להיות כמין ברום, שכאשר הוא נע ממקום למקום הוא מותיר שובל של ניחוח. מעשה-אבות זה, משתמע מן המדרש, הוא סימן לבנים: עם ישראל עתיד להתפזר בעולם כדי להפיץ בו את דעת ה'. הגלות מצטיירת כאן, באורח חריג, לא כעונש אלא כמסקנה הכרחית מן האמונה הרואה את ה' בכל מקום. "לך לך" עם עצמך: עם הדעות שלך, עם אורח החיים שלך, עם אמונתך.

פירוש שלישי, מיסטי יותר, קורא את "לך לך" כ"לך אל עצמיותך". המסע היהודי, אמר רבי דוד מלעלוב, הוא מסע אל שורש הנשמה. וכדבריו הידועים של ר' זושא מאניפולי, "כשאגיע לבית דין של מעלה לא ישאלו אותי זושא, למה לא היית משה? ישאלו אותי זושא, למה לא היית זושא?". אברהם התבקש להשאיר מאחוריו את כל הדברים המרחיקים את האדם מעצמיותו. כי רק בלכתו לבדו, הרחק ממקומו, מגלה אדם מי הוא באמת. לך לך, אם כן, הוא לך אליך.

יש גם פירוש רביעי: "לך בעצמך". רק אדם הרוצה לעמוד בעצמו, יחידי ויחודי, יכול לעבוד את האל האחד, היחיד והמיחד. רק מי שמסוגל לעזוב את המקורות הטבעיים של הזהות - בית, משפחה, תרבות וחברה - יכול לפגוש את האל הניצב מעל לטבע ומעבר לו. מסע אל הלא-נודע הוא ביטוי עילאי של חופש. ה' רצה שאברהם וצאצאיו יהיו דוגמה חיה לעבודת אל-לוהי החופש מתוך חופש ולמען החופש.

"לך לך" פירושו, אם כך: השאר מאחוריך את כל מה שעושה אותנו צפויים, כבולים, מתוחמים. השאר מאחוריך את הכוחות החברתיים, את לחצי המשפחה, את נסיבות ההולדת. צאצאי אברהם נקראו להיות קוראי-התיגר על חוקי הטבע, כסרבם לראות את עצמם ככלי משחק בידי הכוחות הללו. אין בכך, כמובן, כדי לטעון שלכוחות כלכליים, ביולוגיים ופסיכולוגיים אין תפקיד בעיצוב ההתנהגות של האדם. ודאי שיש להם. אבל עם די דמיון, נחישות, משמעת ואומץ אפשר להתעלות מעליהם. אברהם הצליח. וכמוהו, בדרך כלל, גם צאצאיו.

חוקי ההיסטוריה דומים לחוקי הטבע. כל מה שטבעי, אמר הרמב"ם, נתון להתפוררות ולשקיעה. אלה הם גם חוקי ההיסטוריה. כך קרה כמעט לכל תרבות שעלתה על בימת העולם. אבל אברהם נועד להיות אביו של עם עולם, עם נצחי, שלא יתנוון ולא ישקע, עם השואף לצאת מתחומי שטונו של חוקי הטבע וההיסטוריה. מה שלעמים אחרים הוא נתון מולד - ארץ, בית, משפחה - לעם ישראל הוא ציווי דתי התובע מאמץ, המחייב למסע. הם לא ניתנו לעם ישראל בהיולדו. אברהם נדרש לעזוב את הדברים העושים את רוב האנשים והעמים למה שהינם, ולהניח תשתית של ארץ, בית-לאומי ומבנה משפחתי הנשמעים לא לכוחות כלכליים, לדחפים ביולוגיים ולתסביכים פסיכולוגיים, אלא לדבר האלוקים ולרצונו.

לך בעצמך, כלומר יהיה נכון ללכת גם לבדך. ממשיכי אברהם הם אלה שיש להם העוז להיות שונים, לערער על אלילי הזמן: על כל אלילי, בכל זמן. ובעידן של אינדיבידואליזם רדיקלי, העידן שלנו, הם יודעים כי המגדיר את האדם איננו מה שיש לו, אלא מה שהוא חולק עם אחרים; לא מה שהוא קונה, אלא מה שהוא נותן; הם אלה היודעים כי יש דבר נעלה על התיאבון והתאוה, והוא הקריאה המגיעה אלינו, כפי שהגיעה אל אברהם, מחוץ לעצמנו, ומטילה עלינו לתרום לכלל.

האומץ הזה לצאת, אם צריך, למסע בבדידות, להיות שונה, לשחות נגד הזרם, לדבר בעידן של רלטיביזם על הערכים המוחלטים של כבוד האדם בריבונות האל, אומץ זה נולד עם הצו "לך לך". להיות יהודי הוא להיות מוכן לשמוע את קול הדממה הדקה של הנצח הדוחק בנו ללכת, לנוע, להוביל, להמשיך את מסעו של אברהם אל היעד הלא-נודע שבאופק הרחוק של התקווה.

כבר במילים הראשונות שה' מפנה אל אברהם נרמז התפקיד ההיסטורי שהוטל על מייסד האמונה העברית. הצו הרב-רובדי "לך לך" כומס את זרעי ייעודו העליון של אבי האומה.

רש"י, בעקבות מסורת דרשנית עתיקה, מפרש "לך לך" - להנאתך ולטובתך. שם אעשך לגוי גדול; כאן אי [=אין] אתה זוכה לבנים". לפעמים עלינו לוותר על עברנו כדי להקים לנו עתיד. במילותיו הראשונות אל אברהם כבר רומז לו ה' שמה שנראה עתה כהקרבה יתגלה בטווח הרחוק כהשקעה משתלמת. אברהם נדרש להיפרד מהדברים היקרים ביותר לליבו של אדם - ארצו, מולדתו ובית אביו: המקומות שהוא שייך אליהם. הוא נשלח למסע מהמוכר אל הנוכרי, לזינוק אל הבלתי-נודע. כדי להיות מסוגל לזינוק כזה נדרש אמן - במקרה של אברהם, אמן לא בכוח מוחשי אלא בקולו של האל הבלתי-נראה. אולם בסוף המסע אברהם עתיד לגלות שהוא הגיע להישג שלא היה מגיע אליו אלמלא מסעו. הוא יקים אומה חדשה, שגדולתה טמונה באותה יכולת עצמה שהוא הפגין: לחיות על פי הקול הזה, ולברוא בריאה חדשה בתולדות המין האנושי. "לך לך" הוא, אם כן, לך למען: האמן כי תוכל ללכת בגדולות.

פירוש אחר, דרשני יותר, קורא את "לך לך" כמעין "לך עם עצמך"; כלומר, על ידי כך שתלך ממקום למקום תרחיב את השפעתך אל מקומות רבים:

למה היה אברהם אבינו דומה [כשאמר לו ה' "לך לך"]? לצלוחית של אפופילסימון מוקפת צמיד פתיל ומונחת בוויית, ולא היה ריחו נודף. כיוון שהייתה מיטלטלת, היה ריחו נודף. כך אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו, "טלטל עצמך ממקום למקום, ושמן מתגדל בעולם".

שבת סדנת אימאגו לזוגות

רוצים להיפגש על הגשר? רוצים ללמוד את האומנות של תקשורת אמיתית ולאהוב מחדש? או אולי יש בעיה שעוד לא פתרתם.

סדנת ה"אימאגו" לזוג הדתי יתקיים באווירת שבת במלון אביב בטבריה. חמישי-שבת 13.14.15 בדצמבר

הסדנא מיועדת לכל זוג שמעוניין בקשר ותקשורת אמיתיים. תלמדו איך לאהוב באמת, איך להבין את עצמך ואת הבן זוג בו זמנית, ואת המשמעות של חמלה.

הסדנא מהווה מסע לתוך החיים שלך ושל בן זוגך, להכרה אמיתית.

עורכי הסדנא: מימי ומשה דיקמן
מימי פסיכולוגית מומחית לטראומה וזוגיות
משה ניירולוג ומרצה בבי"ס לרפואה, "הדסה"

מחיר לזוג עד ה-30/10/18 3,500 ₪
לאחר מכן המחיר 3,700 ₪

24 שעות חווייתיות של עבודה אינטנסיבית לשיפור הקשר הזוגי.
לפרטים והרשמה: 054-7554228

הרב אהרן בינה ראש ישיבת נתיב אריה: "אני מכיר ועבדתי עם מימי למעלה מ-12 שנה, צפיתי בה הופכת גם קשיים מאד גדולים להצלחות. אני מתרשם לא רק מהמקצועיות של מימי, אלא גם מיראת השמים שלה. הסדנא הזאת חשובה לכל בית יהודי"

גל עיני זאביטה

לכל אדם ישנו

לכל אדם ישנו ה"לך לך" האישי שלו. לכל אדם יש משימה רמה שעליו לבצע, להשתחרר מכל כבלי השקר והשפלות הבאים מכורח נסיבותיו הפרטיות. לכל אדם יש ניסיון עם הבלתי ידוע, ועליו להיעזר בגבורה עצומה ואמונה עזה למצוא לעצמו את ארץ ישראל הפרטית שלו ובתוך כך להשלים גם את חלקו עם מסורת עם אלוקי אברהם.

ציור של יהושע ויסמן. אתר: YEOSHUAWISEMAN.COM

יד שרה מכא פלב

03-9543349

daatri@yadsarah.org.il

רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

עונה על שאלותיך
ומספק מידע רפואי
מקצועי ועדכני
על מחלות, תרופות
וטיפולים **חינם**

דעת
מרכז
מידע
רפואי

יועצי נישואין, האמנם?

תשפכו אהבה, ייאוש, געגוע, כעס, נוסטלגיה ופחד לתוך בלנדר. עכשיו תכפילו בשתיים. איך הדבר הזה יכול לשרוד? < הנחה קדומה יושבת לנו בראש ומתנגדת לייעוץ נישואין. כשתמהיל של בושה וחוסר אמון גורמים לנו להישאר בבית ולנסות להסתדר בתוך קשר שאנחנו לא מצליחים להבריא < אז מה יש למטפלים להציע, כמה עולה הטיפול והאם הוא שווה את ההשקעה? תנו ליועצים לדבר

המערכת שאנחנו עומדים לקחת בה חלק כדי לדעת מה עובד ומה לא עובד בזוגיות."

בעקבות הצפה בנושא הרווקות המאוחרת יש לחץ להתחתן בגיל צעיר כדי שלא להיכנס לסטטיסטיקה. האם הדור הצעיר מוכן לזה?

"בכל מערכת נישואין, בין בגיל צעיר ובין בגיל מבוגר, יש רצון נסתר לממש את כל החלקים בנפש דרך בן או בת הזוג. לכן אנחנו מתחתנים עם אנשים שאנחנו מאמינים שאיתם זה יקרה, שאיתם נגיע לשלמות פנימית. למשל, אם חונכנו בבית על חכמה ועל שכל וקצת גנונו את ענייני הרגש - נבחר באנשים רגשיים שיעזרו לנו להרגיש. כך נקבל את מה שחסר לנו.

"בנישואין אנו מגלים 'פתאום' שיש סיבות משמעותיות לעובדה שגנזנו מלכתחילה את התכונות הללו. אנחנו מפחדים להוציא אותן לאור ולתת להן ביטוי. פתאום בן הזוג שלנו נראה לנו לא מספיק חכם ואנחנו לא יודעים מה לעשות עם כל הרגש הזה. התקשורת מתחילה לחרוק ואז מתחילות מלחמות העולם.

"זוג שיבין שהבחירה מלכתחילה לא הייתה סתם, שכל אחד בחר בזוגיות הזו כי היה לו חסר החלק שהשני מילא ושהקונפליקט הוא מנוף ללמידה עצמית - זוג שמבין את זה יכול לצמוח מתוך הקונפליקט והשבר. זוג שנשאר בתוך הקונפליקט ולא עובר לתהליך של למידה על הזוגיות - יהיה לו יותר קשה להגיע למקום טוב. תמיד חשוב לדעת את המקום הזה, לא משנה באיזה גיל מתחתנים."

לכפור ב"כורח המציאות"

אז איך עובד הטיפול?

"כשאנחנו מרגישים יותר מדי פעמים שלא טוב לנו, שמה שעבד לנו פעם כבר לא עובד עכשיו, שאנחנו חסרי אונים מול הדבר הזה - כדאי ללכת לטיפול. ההחלטה ללכת לטיפול מבטאת את האמירה שאי אפשר להישאר במצב הזה. צריך לכוון משהו אחר. אני עובדת בשיטת 'אימגו' ששם אנחנו מתחילים בבניין החיובי בין בני הזוג. בנייה מחדש של שאריות הקשר שהלך ונקרע עם השנים. זו שיטה שמאמינה בכך שאנחנו מתחתנים עם אנשים שמזכירים לנו דמויות משמעותיות מהילדות, שבתת-מודע הם מוכרים לנו מאיפשהו. דרך השיחות באימגו אנחנו מאמנים את עצמנו להתנהג אחרת, לא לפעול מהצדדים החלשים שקשורים בילדותנו. כל אחד עובד על החלק שלו ומחסיים של מאבקי כוח אנחנו מגיעים ליחסים מודעים ומבינים יותר. עצם הדיבור על היחסים בינינו מביא לטיפול של קשר חם בין בני הזוג. משם השינויים מתרחשים בהדרגה."

הלחץ של העולם המודרני הופך יותר ויותר לבלתי נסבל. זוגות מוצאים את עצמם במירוץ מטורף שקו הסיום שלו לא נראה באופק. את רואה את השלכות של זה כמטפלת?

"יש שלב בחיים שמאוד קשה לשמור על אהבה, כשיש ילדים, לידות, הנקות, קשיי פרנסה ובניית קריירה. באותו שלב הזוגיות

אמירות כמו "אין למטפל מה לייעץ לי. אני מכיר את עצמי מספיק טוב", או "אני כבר לא אשתנה, לא אחרי כל כך הרבה שנים" - מוכרות עד לזרא בעולם הייעוץ. בעולם של מודעות, סדנאות של היכרות עצמית, יוגה וכיוצא באלו - חזקה על הזוג שכבר אי אפשר לחדש להם. היועץ לא יכול לחולל עבורם פתרון קסם. מה הוא כבר יכול להגיד שיפיל אותם מהכיסא? הם מכירים זה את זה והבעיות שלהם לא ניתנות לפתרון בשיחות. זה דורש שינוי מהקצה אל הקצה וכבר אין להם כוח. המסקנה המובנת - ייעוץ זה בזבוז כסף כשאפילו אין הבטחה לשינוי. עדיף כבר לא ללכת.

זוגות רבים, הן צעירים שהתחתנו לא מכבר והן זוגות עם ותק של שלושים שנה ויותר, נתקלים בחומות מעין אלו כאשר עולה המחשבה לפנות לייעוץ זוגי. הקושי דוחק, המצב בבית מתוח וכמעט בלתי אפשרי, אבל עד הפנייה עצמה (אם בכלל) מנקר הספק שאולי הם יידרשו לטיפול ארוך טווח בלי לראות תוצאות מהירות בשטח. גם העניין הכלכלי תופס מקום נכבד במערכת השיקולים, במיוחד כשמדובר בזוג צעיר. כאן קיימת לרוב רתיעה גדולה מהצעד שאכן עולה לא מעט. הטאבו החברתי סביב הנושא התרופף כיום, פחות מביך להודות שנעזרים באיש מקצוע, אבל עדיין קיימת באוויר התחושה שמי שהולך לייעוץ הוא כנראה לא על הצד הטוב והנכון של הסקאלה. וכשמדובר בנישואין טריים - על אחת כמה וכמה.

בדקנו בשבילכם מה יש להם להגיד מהעבר השני של המתרס. האם היועץ או היועצת אכן מאמינים שאפשר לחולל את הקסם ולהוביל שינוי משמעותי? עד כמה זה תלוי בזוג עצמו ועד כמה במקצועיות המטפל? מה עושים כשבן הזוג מטייל וטו נחרץ בעניין? והאם יש מי שנותן דעתו על ההון הרב שמושקע בטיפולים אלו?

פנינו ליועצים בעלי שיטות טיפול שונות כדי לראות עד כמה יש הלימה בין החששות של הזוגות לבין מה שקורה בשטח. במדגם שלפניכם, כמה מיועצי המגזר יוצאים מחדר הטיפולים ועונים על השאלות שחור על גבי עיתון ולא בארבע עיניים.

איך בחרתי אותך

איריס דוידוביץ' מוכוב השחר, פסיכותרפיסטית ומטפלת זוגית בשיטת אימגו, מרחיבה את המונח השגור בפינו מתוך הרגל. "טיפול זוגי זה לא רק בקליניקה הרשמית המוכרת לנו. זה בכל מיני מקומות בחוץ - סדנאות, הרצאות, הדרכות שאינן פרטניות וכמובן הטיפול בצורתו הרשמית. בזוגיות אנחנו לא בדיוק יודעים לאן אנחנו נכנסים. כמעט תמיד מדובר בבתיים שונים מהם מגיעים בני הזוג, ערכים שונים, עמדות שונות כלפי ביטויי אהבה, כסף או חינוך ילדים ורקע מנטלי שונה. גם בתיים שנראים מבחוץ דומים - מבפנים אינם תמיד כך. אני ממליצה ללכת כבר לפני החתונה להנחיה זוגית ולמפגשים שעוסקים בזוגיות. לשמוע איך מעלים קונפליקטים, למשל. כדאי לצבור ידע על

"הוא גדל מתוך תודעה שהוא במרכז והוא מחכה שיעניקו לו, ההורים חייבים לו, העולם חייב לו, אלוקים חייב לו. גם בן הזוג חייב לו. איך אפשר ששני בני זוג שתופסים את עצמם במרכז יגיעו לעמדה שבה הם צריכים להתחשב אחד בשני, לזוז ממקומם?"

לי, יעריך אותי, יהיה לי טוב בחברתו, יפנק אותי... זוהי גישת חיים של זכויות וזה משהו תרבותי. זה מאפיין הרבה מהדור שלנו וזה הפך להיות השולט.

"דבר נוסף הוא היחס לשאלת האהבה ומה זה לאהוב. מול גישת התורה שאומרת 'אהבת לרעך כמוך' - יש לך אפשרות ליצור אהבה, לבנות אותה, לקחת אחריות עליה, קיימת הגישה המודרנית שאומרת 'זה יקרה לי' - ציפייה שזה יקרה לפתע פתאום. תחת הכותרת הזו נכנסת השאלה האקוטית האם יש לי או אין לי שליטה על הרגש. אנשים חושבים היום שאין להם שליטה על הרגש אבל זה תוצר תרבותי. הם מסמנים את הנישואין כהגעה אל המנוחה, אל היעד, אבל זו רק תחילת המסע. אנחנו יודעים שחתונה היא רק ההתחלה של עבודת המידות. לפניך לא באמת מוכרחים לעשות עבודה, להבדיל מזוגיות שמכריחה אותך לעבוד תוך כדי תנועה".

אז מי שהתחנך על ברכי המודרנה הוא מועד לפורענות?

"כן. הוא גדל מתוך תודעה שהוא במרכז והוא מחכה שיעניקו לו. ההורים חייבים לו, העולם חייב לו, אלוהים חייב לו. גם בן הזוג חייב לו. איך אפשר ששני בני זוג שתופסים את עצמם במרכז יגיעו לעמדה שבה הם

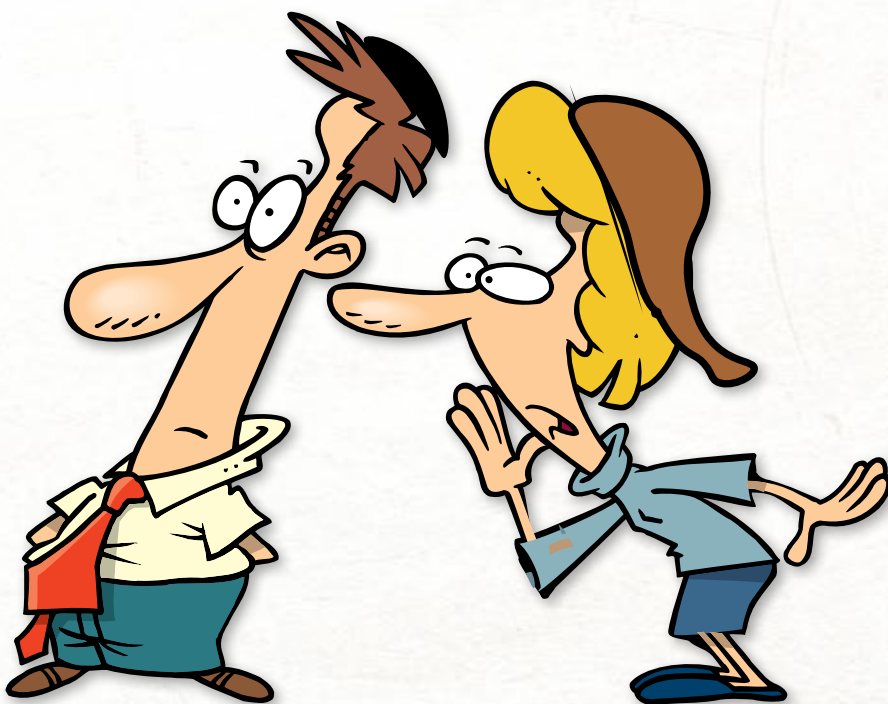
עלולה לקבל מקום אחרון בסדרי העדיפויות שלנו וזו טעות. התהליך מתרחש באופן אינסטינקטיבי, אנחנו חושבים שזהו כורח המציאות. בתקופות כאלו נוצר אט-אט ריחוק רגשי והקשר הוא בעיקר סביב משימות ופתרון בעיות. בשלב מסוים אנחנו מגלים שאנחנו חיים כמו שותפים ולא כמו זוג אוהבים. מתחילים להרגיש לא מרוצים ושמשהו חסר לנו. הבדידות והניכור מכים שורש. זה לא מועיל לאף אחד וגם לא לילדים.

"אם נהיה יותר מודעים ונטפל בעצמנו בצורה מודעת - יימנעו הרבה קשיים. לפעמים עדיף להשאיר את הילדים עם בייביסיטר ולהיות עם עצמנו בשביל לחזק את הקשר והאהבה".

מה יש ליועץ לחדש לי?

"אם זוג מבין לבד מה צריך לעשות ומצליח לראות התקדמות - אין צורך ביועץ חיצוני. אבל אם במשך תקופה ארוכה היחסים אינם טובים, קשה להיות יחד ויש הידרדרות בקשר - כנראה שזה לא כל כך פשוט. מעבר לכך, חשוב לדעת שבייעוץ זוגי אתה לא יושב ומאזין למטפל שאומר לך מה לעשות. בייעוץ אתה עובד עם בן הזוג שלך על מערכת הנישואין שלכם והיועץ רק מכוון.

"היה אצלי זוג שעבד והגיע למקום טוב. הם היו מרוצים מהשיפור אבל לא הסתפקו בכך. הם רצו להמשיך בטיפול כדי לדעת מאיפה צץ המשבר, מה הביא אותם להתנהג כך

"צריך להבין שהשאלה אם אנחנו מתאימים או לא, היא בעצם שאלה של פעולה - עד כמה אנחנו מתאימים את עצמנו. נתאים את עצמנו - נהיה מתאימים. לא נתאים את עצמנו - לא נהיה מתאימים."

אחד לשניה. הם חתרו להבנה עמוקה יותר וביקשו לתקן באופן יסודי את הכשלים שכל אחד הביא".

יקרה לי. לא יקרה לי

את אהובה צוקרמן רבים מכירים בזכות שיטתה התכליתית, הבהירה ולעתים גם הנחרצת. יש שיאמרו נחרצת מדי. כבר למעלה מעשרים שנה שהיא עוסקת בייעוץ בשיטת שפר מעל במות שונות ונוגעת בקשת של נושאים הקשורים לענייני הבית והמשפחה. צוקרמן מעורה בעיקר בקרב החוגים הדתיים-תורניים אך לא רק. אפשר לאהוב את הסגנון ואפשר להתווכח אתו, אבל מה שבטוח - עם הדרך הישירה וחסרת הפניות שלה קשה להתחרות.

אפשר לשמוע פה ושם קולות שצצים מעל פני השטח, בעיקר של רבנים ורבניות, שכדאי ללכת ליעוץ גם טרם הנישואין. האם זו יוזמה שמוכיחה את עצמה?

"אם זוג צריך עזרה ואין לו תשובה בעצמו, כדאי שילך למי שיתן לו תשובה. זה נכון לכל שלב בזוגיות. בכלל, אני מאמינה שצריך לקדם פוראה מונעת - כבר מההתחלה צריך לברר האם אני מגיעה עם גישה ריאה לחיי נישואין. בעידן של היום יש המון גישות מעוותות ולא בריאות לגבי חיי נישואין, ובעיות שמתגלות אחר כך יושבות על תוכנות תרבותיות שצריכות בירור וגישה נכונה לחיים. נתחיל מהשאלה הגדולה: למה בכלל להתחתן? מאוד מעניין לשמוע תשובות לכך. הרבה אנשים באים מבלי משים בציפייה לקבל. כנראה זה מרכז חייהם. מישוהו שיתן

צריכים להתחשב אחד בשני, לזוז ממקומם? הם הופכים להיות אלו שנדרש מהם לתת. בין השאר לתת גם לשני להיות במרכז. זה משהו שהם לא רגילים אליו".

כיועצת עם הרבה ותק, ודאי יצא לך להיתקל בזוגות שיש להם פוטנציאל מול זוגות שנראה שאצלם זה אבוד. מה עושים עם זוגות שעתיים נראה פסימי?

"אני מאמינה שכל אדם הוא הפיך, נכון ומסוגל לתשובה. מידות או תוכנות זה דבר שהוא בר תיקון, והתפקיד של היועץ זה לשנות את התפיסות שלך כדי להפוך את מה שחשבת בלתי אפשרי - לאפשרי. יש המון אפשרויות לשינוי וצריך רק לא להיות נעול על התפיסות המוקדמות שאיתן באת.

"הבעיה היא עם אנשים שחושבים שאין להם סיכוי לתשובה, כאלו שמאמינים שאין להם בחירה חופשית על המעשים שלהם ואומרים 'כאלה אנחנו, והעולם צריך להסתדר איתנו'.

"צריך להבין שהשאלה אם אנחנו מתאימים או לא, היא בעצם שאלה של פעולה - עד כמה אנחנו מתאימים את עצמנו. נתאים את עצמנו - נהיה מתאימים. לא נתאים את עצמנו - לא נהיה מתאימים. מי שמוכן להתאמץ יכול להתאים את עצמו וליהנות מקשר טוב ובונה".

"טוב ומיטיב"

המסלול להכשרת מאמינים-מטפלים ברוח היהדות

אנחנו מאמינים בטוב. את מאמינה? אתה מאמין? בטוב שקיים בך, בטוב שקיים בעולם, בטוב האלוקי. נכון, לפעמים קשה, יש התמודדויות, והחיים - מורכבים הם. בשביל זה אנחנו כאן. או אולי - בשביל זה אתה ואת כאן. אתם שמאמינים בטוב שקיים בבריאה ושרוצים להיטיב עם אחרים - אנחנו מזמינים אתכם לחשוב בגדול, **לראות את עצמכם כשותפים של הקב"ה** ולהיות, כמוהו, "טוב ומיטיב".

אנחנו מזמינים אתכם לבוא ללמוד במסלול שמחבר בין האמונה האדירה שלכם, לבין אוקיינוס של כלים אפקטיביים איתם אפשר לחצוב את הטוב מהאדם. בואו ללמוד במסלול יחודי שמחבר את האור של **מקורות היהדות** (תנ"ך, חז"ל, קבלה, חסידות והרב קוק) **לכלים מעשיים** מעולם הטיפול הרגשי, האימון האישי, הפסיכולוגיה החיובית, ה-NLP, הדמיון המודרך והדמיונובעי. מבנה הלימוד, המבוסס על 5 רבדי האדם (רצון-מחשבה-רגש-דיבור-מעשה), יעניק לכם גם את הידע התיאורטי הנדרש ממאמן וגם כלי עבודה עצמתיים ליצירת שינוי ומימוש של הכוחות שהבורא נטע באדם, תוך כדי **חוייה מעצימה, תרגול והפנמה.**

בואו ללמוד במסלול שיוציא לאור סופסוף את השליח שמתחבא בכם.

30 מפגשים שבועיים בני 5 שעות
ירושלים: 05.11.2018 - ימי ב' 17:00-22:00
תל אביב: 31.10.2018 - ימי ד' 16:00-21:00

שדרגו את הרצון שלכם לעזור לאנשים למקצוע משמעותי ורווחי!

משה שרון | סופר, מרצה ומאמן אישי וזוגי. מחבר רב-המכר "העולם לא יכול להתקיים בלעדיך". למעלה מעשור של שילוב בין תחומי הפסיכולוגיה והאימון לבין תפיסות רוחניות וקבלה.
www.mo6.co.il

אהרון דרמון | מרצה, מטפל ומאמן אישי וזוגי, רב אומן ב-NLP ומנחה בכיר בשיטת דמיונובעי. בעל נסיון של יותר מ-10 שנים בתחום האימון והטיפול. מומחה להתפתחות אישית יהודית.
aaron-darmon.com

פרטים והרשמה

משה: 0546-970455 | אהרון: 0544-636065
WWW.TOVOO.CO.IL

מקומות אחרונים

ב"ה

מסע רוחני

למייסדי החסידות באוקראינה

הבעל שם טוב - מעז'יבוז
רבי לוי יצחק מברדיטשב
האדמו"ר האמצעי ■ **האדמו"ר הזקן**
המגיד ממעזריטש ■ **רבי לייב הכהן** ■ **רבי זושא**

*אופל אישי מרגש
 עם המנהיג האלף והקשור בנפש וכוון*

יום ה' ט"ז חשוון 25/10 - יום ב' כ' חשוון 29/10
עם מנהיג פנימיית והמספיקה בכנה בברודי

מהמסע הזה את תחזרי אחרת..

לפרטים: עדי 058-6505770 | 03-6430770
מדרשת פנימיות - רח' חיים לבנון 45 ת"א
pnimiyut.office1@gmail.com

בימים ארוכים וקרים אין סיבה להשאיר לבד בבית...

מוזמנים להצטרף לחבורות לימוד ביתיות בתורת רבי נחמן מברסלב 6 מפגשים של לימוד משנה חיים עם ניגונים, אהבה ושיחת חברים

סניפים: קרית יובל | קרית משה | עין כרם | מודיעין | רעננה | אריאל | לשם | יצהר | נחליאל | שבי דרום | שומריה | מעלות

"בפנימות שלכם, הססמאות "אין לם יאוש" ו"זהירות בשמחה תאוד" קיבלו אלפי כיוון" (חיים פוארהל, ירושלים)

"כלל השיעורים האישיים והשמחה הזרחיים בנהר צצה מלבימים בן כוחות חיות ותקווה, הפל כל כך מזויין ונצחית תורה רבה!" (שראל ונירית לוחן, מבוא חורון)

"קריים פה בקרים אלויתיים כחו שרבינו אורה, כחו שרבינו רוצה.. קלי דמיונות. מוהליך בחום רב אהבה, אשמוז ולהתחבר.. (הרב ארל משה זריון)

לקבלת עדכונים: **058-4488148**

נהרדה | Naftalinahar@gmail.com | nahar.org.il

כסף זה לא הנל. אבל

ייעוץ זוגי הוא מהלך משנה חיים ללא ספק, אך גם יקר. סכומים לא מבוטלים נדרשים כדי לאבחן את הבעיה ולתת מענה הולם – ולא לכולם יש מאיפה לממן. עמותת "חיים של טובה" פועלת מזה שש שנים בסבסוד טיפולים כאלו ובהפניות לגורמים הרלוונטיים.

הרב נתן שלו, יו"ר העמותה ומייסדה, מעיד על הצורך הגדול שהניע אותו ואת שותפו להקים את העמותה. "במהלך הזמן ראינו שטיפול זוגי הוא נושא שנופל בין הכיסאות. אם בתחום הפרעות הנפש אפשר ללכת לקופה והיא תממן את הטיפול – הרי שבייעוץ זוגי אדם לא יכול להגיד לרופא המשפחה 'דוקטור, אני ואשתי לא מסתדרים יותר בבית'. הזוגיות מהווה מקום מרכזי ביותר בחיים, וכשהזוגיות קורסת זה משפיע ישירות על כל הנפגעים מהמצב, ואם אין מענה לזוגות צעירים או למשפחות מעוטות יכולת – המצוקה רק תלך ותגדל. טיפול עולה היום יותר מאלף ש"ח בחודש לכל הפחות, וזה סכום שרבים לא יכולים להרשות לעצמם. אם האישה סטודנטית והבעל בצבא – הקושי הכלכלי יכול להוות את המכשול העיקרי בדרך לזוגיות מאושרת, וזאת אנחנו לא רוצים שיקרה.

"העמותה שלנו עוזרת לאותם זוגות לקבל ייעוץ במסגרת המטפלים והיועצים שעובדים איתנו. הזוג פונה אלינו דרך האתר, משם ממשיכים לפגישה אישית אצלנו ואז אנחנו מפנים אותם למטפל ספציפי שעובד בקרבת מקום ומתאים לתחום הקושי שאותו הם מעלים. מחיר הייעוץ נמוך מבחינה משמעותית מהטיפולים הקיימים בשוק, אך אין זה אומר שאנחנו מתפשרים על מקצועיות. הסטנדרטים שלנו גבוהים ואנו מקפידים על כך שהמטפלים שאנו עובדים איתם יהיו בעלי תואר שני באחד המקצועות הקליניים ובעלי הסמכה מוכרת לייעוץ זוגי. אלו לא אנשים שעברו קורס אחד או שניים.

"אם יש משפחה שלא יכולה לממן כלל את הטיפול, אנו עוזרים לה דרך קרן מיוחדת של העמותה שבה אנו משתמשים למקרים מיוחדים כאלו. הפונים העיקריים הם זוגות צעירים שזקוקים לעזרה חיצונית אך מתקשים לעשות את הצעד בגלל שיקולים כלכליים.

"לפני כמה שנים היו אצלנו זוג צעיר שנקלע למשבר רציני, כשנה לאחר הנישואין. האישה לא רצתה לקיים את מצוות הבית וטענה שהאיש זקוק לטיפול כדי שיבין איך להתנהג אליה כבעל. היא מצידה סירבה להגיע לטיפול כיוון שטענה שהבעיה אצלו בלבד ועליו לשנות את התנהגותו. בשיחה איתם עלו חששות לדיכאון סמוי ולכן שלחנו אותם למטפל מיוחד שהביא אותה בסופו של דבר לעזור לעצמה ולהחלים מהדיכאון שממנו סבלה. אין ספק שזה בית שיכול היה להתפרק. כשיש קשיים בזוגיות חשוב לקבל סיוע מבחוץ, מאיש מקצוע אמין ומנוסה, ולא להישאר עם זה לבד.

"בנוסף, דיכאון שאחרי לידה הוא נושא שמקבל לאט-לאט את המודעות הראויה לו, ואנו בעמותה נתקלים בעשרות מקרים כאלה מדי חודש. זה דבר נפוץ מאוד – הנתונים מדברים על 10% מהלידות שבסיומן מופיע דיכאון ברמה כזו או אחרת ומחבל בחיי הזוגיות והמשפחה.

"בעל צעיר שנולד לו הילד הראשון, התקשר אלי יום אחד ותיאר לי את מציאות חייו: התפרצויות בכי, היסטריה, פתיל קצר, חוסר סבלנות, חוסר תפקוד. הוא הרגיש שהמצב הולך ומתדרדר והזוגיות הולכת ונעלמת. חשוב לדעת שבדיכאון אחרי לידה האישה נמצאת במצוקה מאוד גדולה והיא מוציאה את זה על הקשיים הנוכחיים בחייה שמתעצמים בשל המצוקה הנפשית. כך האישה מתפרצת על כל דבר קטן והבעל מרגיש שהוא 'חוטף ריקושטים' בלי פרופורציות ולמעשה נתון תחת מתקפה תמידית. לפעמים מדובר בחוסר תפקוד כללי של האישה, חוסר רצון להיות בבית או לקחת חלק בארגון השוטף, עיניים כבדות והרגשה של חוסר מוטיבציה וירידה בחיוניות. הבעל צריך לתפקד גם עבור האישה ולכן יש ירידה משמעותית ביכולת ההכנסה ובמצב הכלכלי בבית.

"אם קיימות התנהגויות כאלו אצל האישה והן ממשיכות שבועיים לאחר הלידה ומעלה – זה מוביל אותנו לחשד שמדובר בדיכאון. אנחנו מקבלים 20-30 פניות כאלו בחודש.

"התפקיד שלנו הוא לעזור לזוג שמרגיש אבוד בגלל המצוקה הזוגית והכלכלית. במקרה המדובר הזוג לא ידע מאיפה להתחיל את התהליך ומי יכול לעזור לו לפתור את הסבך. אנחנו מפנים זוגות כאלו לטיפול של שיחות ולעיתים אף מסייעים גם בטיפול פסיכיאטרי.

במסגרת העמותה "חיים של טובה" הפקתי סדרה של סרטוני הדרכה לגברים שנסותיהם לוקות בדיכאון שאחרי לידה, במטרה לעזור להם לזהות שמדובר בדיכאון וכן להבין מה תפקידם במערכת. אני מעביר הרצאות ביישובים בנושא וכך מגיעות אליי פניות רבות מאנשים שזקוקים לסיוע ולהכוונה."

מה את חושבת על המצב היום שבו יש "אישה חדשה" ו"גבר חדש"? מצד אחד גברים רגישים שלא רוצים לשאת בעול הכלכלה לבד ומצד שני נשים אסרטיביות שמחפשות להתקדם בעולם ההי-טק ובמערכת המשפט?

"המבנה הקיומי של הבית דומה לפירמידה שבה לכל אחד יש מקום. גם לאיש ולאשה יש מיקומים שונים. האבא נמצא עם הפנים כלפי חוץ והאמא היא ממלאת את חלל הפירמידה, היא הלב והדופק של הבית.

"המקום של הבית בנפש של האיש הוא אחר משל האישה. גם לו אכפת מהזוגיות (למרות שהרבה נשים מתלוננות שלא) אבל זה ממקום אחר. במונח הזה נשים רווקות סובלות יותר מרווקים, למרות שגם הם סובלים לא מעט.

"הפמיניזם עשה הרבה טוב בכך שהזכיר לעולם שיש שוויון עקרוני בין נשים לגברים. מצד שני, שוויון חיצוני, תפקודי, הוא שוויון שגוי. חשוב לשמור על המבנה הפנימי ולמקם את האישה כמקבלת ואת האיש כמשפיע. זה דורש הבנה מאוד מעמיקה של מה זה מקבל ומה זה משפיע.

"היום זה לא נשמע כל כך טוב, אבל כשמתמקמים ככה אני רואה איך השלווה חוזרת הביתה. איך יש יותר הרמוניה. זה לא שוני בערך אלא שוני במיקום, בתפקיד. הכוח של האיש, גם באישיות וגם בפיזיות, הוא הכוח לתת. להשפיע. איש לא יכול בלי אישה כי אם אין מקבל אז אין נתון.

"המודרנה הכניסה אותנו למקום תחרותי. אנחנו רבים 'למי ראוי הכתור' וזה קורה די מהר להרבה זוגות מבלי משים. רעיון הפירמידה מרגיע את הסיפור. כל אחד מקבל את המקום המתאים לו, ובניגוד למה שחושבים – זה לא מכורץ. אם אנחנו בתחרות אז הצד השני מבקש להרוץ, כי הוא נלחם על המקום שלו. כשהנשים במקומן הן הרבה יותר מלאות ונוכחות, והגברים תופסים את המקום של מנהיג הבית, המשפיע. ככה יש בקשר יותר הקשבה והכלה."

ומה קורה כשאשה רוצה לתת?

"הנתינה הכי עמוקה שלה זו הנתינה בעזרת היכולת לקבל. כמו שהשותפות הכי עמוקה שלנו עם ריבוננו של עולם היא היכולת לממש אותו במציאות. להמליך אותו כאן, בעולם הזה.

"אתן לך דוגמה מהמציאות: מה קורה לאיש כשהוא מנקה את הבית ואשתו עסוקה במה שהוא לא ניקה טוב? אחרי כמה ניסיונות הוא יגיד לה 'תעשי את זה לבד'. אבל אם זה הפוך והאיש נתון את הביקורת – האישה תחשוב על דרך יותר יצירתית לעשות זאת. וזה לא סתם. האיש, כשהוא מנסה להעניק וזה לא מתקבל טוב – הוא מפסיק ומתייאש. מגיעות אליי נשים שמתלוננות שכל עומס הבית עליהן. הן מתפקדות ממש כחד-הוריות. אחראיות על הפרנסה, החינוך והתפקוד בבית. עושות הכל. אני שואלת אותן איפה הבעל והן עונות שהבעל בטטה. שהוא כאבן שאין לה הופכין כשהוא מגיע הביתה. אנחנו בודקות מתי זה קרה. מתי הוא הפסיק להגיד מילה בענייני חינוך, מתי הפסיק לעזור, מתי הפסיק לקנות לה מתנות. בדרך כלל זה בא לאחר שהוא ספג ביקורת על הנתינה שלו.

"אנחנו עוברות על הפעמים האחרונות שבהן הוא נתן אבל הביקורת הביאה אותו להפסיק לתת. איך לאט-לאט היא מצאה את עצמה עם עוד עול ועוד

"כן. בוודאי. בהרבה מקרים אם ילד היה פגוע וקרוב במשפחה שלו - הוא יבחר באופן לא מודע בת זוג שתגרום לו להמשיך להרגיש קרוב. הנה עוד פעם פוגעים בו ועולבים בו, לא רואים אותו ומשתלטים עליו. זה החלק הילדי. התיקון הוא להבין שעליו לעבור ממבט של קרוב לבוגר, להפוך לאחד שלוקח אחריות על מה שקורה לו. שדרך הקשר עם אשתו הוא ילמד לא לחזור שוב להיות קרוב, אלא ילמד להיות בוגר ובוחר. זו המלאכה שלו.

"דוגמה נוספת - אם אישה הייתה שקופה בתור ילדה אז היא תבחר בעל שבהתנהגות שלו כלפיה שוב תרגיש שהיא שקופה, שלא רואים אותה, שהיא לא משמעותית ושהיא אוויר. בטיפול אנחנו מבינים שלמרות שהיא מרגישה שקופה בתוך הנפש, העבודה שלה היא להיפרד מהשקיפות הזאת. צריך הרבה כלים בשביל זה כדי לעבור למקום שבו היא נוכחת. הקדוש ברוך הוא עשה שרק דרך הבעל או דרך האישה, דרך הזוגיות ביניהם, מהלכים כאלו יתאפשרו. לכן הקשר הזוגי הוא כל כך לא פשוט, אבל גם יכול להגיע למקומות מאוד גבוהים. המתח הזה בין הפוטנציאל ההרסני של הקשר לפוטנציאל שלו להוריד נשמות לעולם, הופך אותו מרמה של סיט לרמה של אושר עילאי".

האם יש מצבים בהם תאמר לזוג שעדיף לוותר ולהיפרד?

"זו שאלה קשה. זה מצב שמטפל לא רוצה להגיע אליו, אבל יש מצבים שבהם אתה רואה בזוגיות משהו הרסני ברמה מאוד גבוהה ואין רצון או יכולת לצאת מהפאזה הזו. משהו פתולוגי. המשמעות היא שהקשר שלהם בנוי על היכולת להרוס אחד את השני. במקרים כאלה אני אומר שעדיף שהקשר ייפסק לטובתם או לטובת הילדים".

לסיום, מה אמור להיות אורך הטיפול? טיפול ארוך לפעמים יכול לקחת הון...

"מטופלים שואלים לרוב את השאלה הזאת. התשובה היא שהדבר תלוי באורך הנשימה של המטופל ובהיסטוריה שלהם כזוג. טיפול אמור לחסוך כסף, אמור לחסוך כוחות נפש וזמן. אם אתה משקיע בטיפול טוב, אתה מרוויח. בטיפול טוב המטופל רואה שהוא מתקדם. הוא מבין שמדובר על משהו קיומי לחיים שלו ולא על השקעה בתחביב. טיפול זוגי שנעשה בצורה נכונה יכול להציל חיים ולתת משמעות גם להורות וגם לקשר עם הילדים".

לא אבדה תקוותנו. ההחלטה להינשא לא הייתה טעות, מגיעים עמוקים מאוד כיוונו אותנו לבן ולבת הזוג הספציפיים, ואם רק נדע לחשוף את אותם מגיעים, נגלה את האוצרות הגנוזים בהם. לאן שלא התגלגלנו, ישנה דרך חזרה, ויותר מכך: דרך קדימה אל פסגות שמעולם לא חלמנו עליהם. היעצים אינם מזמינים אותנו למסע לא מוכר אלא משמשים כמורי דרך בשבילים ובשדות שלנו. מלמדים אותנו לזהות סימנים בדרך ולפנות את האגו ממרכז הבמה. הייעוץ מאפשר לנו להצליח, ולעולם לא יחליף את עמלנו ומאמצנו. מציעים לנו תמרוכים, נתיבים ותאורה, אך לעולם ההגה יוותר בידיים שלנו. ■

עול. זה קורה כשהאישה רואה מה הוא לא קנה במכולת, למשל. הביקורת וחוסר שביעות הרצון הורגים את המוטיבציה שלו לתת. כך קורה, למשל, שגברים נותנים את כוחם במקום אחר. צריך לבדוק עם גברים שהם וורקהוליים (מכורים לעבודה) אם הם מוצאים בעשייה בחוץ נתינה משמעותית יותר מאשר בבית".

אז מה קורה אצלך בטיפול?

"אני מדברת עם הזוג על הקונפליקטים ביניהם ורואה אם זה תוצר של רצון לא מודע שהם מזהים בטעות כהכרח. זה תוצר של התרבות שלנו שהפכה כל רצון לצורך. בפשטות זה אגו מול אגו אבל הזיהוי של האגו הוא לא פשוט בגלל שהוא חמקמק ונסתר.

"בטיפול אנחנו מזהים את הרצון העמוק שנדמה לנו כצורך, ואז אני מבין

שמהו שחשבת שאני חייב שיהיה לי, אני לא באמת חייב אותו - וזה משחרר את כל המערכת. אנחנו משחררים את הצורך והופכים אותו 'רק' לרצון. כשאני יורד מהמקום של דרישה ותביעה מהשני אני מגלה שיש זולת. מישהי פעם אמרה 'פתאום גיליתי שיש עוד מישהו בבית'. זה דורש עבודה ונתינת אמון מחודש. אנחנו בונים אמון בקשר, אמון בכלים, אמון בעצמי - כי אמון זה משהו שבונה את הבית. ייעוץ הוא לא דבר ארוך שלוקח הרבה זמן. שש פגישות לכל היותר מספיקות כדי לדעת מה הכיוון ואיפה טעינו בדרך".

אהובי או הובי

לפסיכולוג מיכאל צימרמן יש השגות שונות בכל הנוגע לייעוץ עצמו ולתפקידים המגדריים. צימרמן, יועץ ותיק מטעם אגודת ינ"ר ומטפל בשיטת ימימה, מאמין כי הזיווג בין המטפל למטופל הוא ממש משמייים. "יש היום כל כך הרבה מטפלים ושיטות, עד שלפעמים בא לך להגיד שזו שערורייה ולא מקצועי... אבל זה לא כך. יש אנשים מקצועיים ומוכשרים שיכולים לעזור מאוד לאנשים. ההנחה שלי היא שזיווג של מטפל ומטופל זה זיווג משמייים. זה חיבור שצריך לגעת עד עומק הנשמה.

"מצד שני, זה נכון שיש תחושה היום שזה קטע כלכלי. אנשים שלמדו את השיטה, חיפשו לעשות כסף ודילגו על הקטע של האקדמיה. בכך הם דילגו על תהליך ההתפתחות של מטפל. אני מאמין שאם אתה עובר תהליך ארוך שכולל גם ידע אקדמי וגם הדרכה וטיפול, זה מכשיר אותך מוסרית ואתית לעמוד מול המטופל. המטפל הוא צינור מרכזי ואי אפשר לזלזל בזה".

איך שיטת ימימה עוזרת לטיפול הזוגי?

"ימימה זו חשיבה הכרתית שמכשירה אותך לראות את המציאות כפי שהיא באמת ולא דרך החלקים הפגועים שבך. לפעמים גם כמבוגר אתה רואה את המציאות דרך הפגיעות שלך כילד. בשיטה של ימימה אתה מזהה את החלקים האלה ומתחם אותם בצורה נכונה ואז ההכרה שלך מתבהרת. במקום לחזור את החיים ואת הזוגיות ממקום של ילד שנכשל ומתייסר אתה מתקן את הנורת הליבה בחיים. כל המהלך הזה של הדברים שעברת ומה שאתה אומר לתקן, זו כוונה אלוהית, ואתה אמור להבין את הנקודות הפנימיות של סיפור חיך ולתקן אותן".

אתה רואה איך אנשים משחזרים חוויות ילדות קשות דרך הזוגיות?

אצילות, בריאה, יצירה, עשיה מה קורה בעולמות העליונים?

דרגות בהסתר

המשותף לכל העולמות הוא שהם מהווים העלמות ('עולם' מלשון העלם), היינו סוג של הסתר ומסך. האור האלוקי האיך-סופי עצמו אינו מוגדר בגדר כלשהו, וכשהוא מאיר בטהרתו ובמלוא עוצמתו אין מקום לדבר על עולמות וברואים, יהיו עליונים ורוחניים ככל שיהיו. הבסיס למציאותם של העולמות הוא הצמצום וההסתר, שיצר מסך בין האור האלוקי וביניהם, וכך האור אינו מאיר כפי שהוא בטהרתו, אלא כשהוא מוסתר ונעלם.

עוצמת הצמצום וההסתר היא היוצרת את ההבדלים בין העולמות. גם בעולם האצילות עצמו יש הבדלים בארבעה דימויים – אור המאיר מקרוב, אור המאיר מרחוק, אור המאיר דרך חלון, ואור המאיר דרך נקב (בספירת החכמה האור הוא בקירוב; בספירת הבינה – בריחוק; במידות – דרך חלון, ובמלכות – דרך נקב). אך המשותף לכולם הוא שהאור הוא אותו אור, אלא שכמותו ועוצמתו משתנות על פי מידת הצמצום.

ואולם בין עולם האצילות ובין עולם הבריאה פרוש מסך, שאינו מאפשר לאור המקורי לעבור. האור המאיר בכל זאת דרך המסך מכונה 'אור של תולדה' (היינו, אור חדש, שנולד מהאור המקורי ואינו מאותה איכות כלל), כמו האור הבוקע מבעד לוויילון, שאינו מאפשר לראות בכירור את העולם שמבחוץ. זה דימוי ומשל שנועד להמחיש את הפער העצום בין השקיפות שבעולם האצילות ובין ההסתר שבעולם הבריאה. הדבר דומה לאדם היושב בבית חשוך ומנסה לצפות בעולם החיצון מבעד לוויילון אטום הפרוש על החלון. אם יעברו מולו בני אדם או מכונות, יצליח אולי להבחין בצלליות עמומות כלשהן, אך בוודאי לא יוכל לראות את הדברים בכירור.

ככל שאנו יורדים במדרג העולמות נעשה המסך אטום יותר ויותר. ההסתר שבעולם הבריאה מאפשר את הופעת תחושת הישות העצמית, אך עדיין מאיר בו די והותר אור אלוקי, שגורם לאותו 'יש' להתבטל לגמרי אל הקב"ה. בעולם היצירה ההסתר גדל יותר, ובמקביל מתגברת תחושת הישות, וההתבטלות כבר אינה מוחלטת כל כך. בעולם העשייה הרוחני ההסתר גדול עוד יותר, ובעולם הזה הגשמי האור כבר מוסתר לגמרי ואיננו יכולים לראות את האלוקות אלא על ידי התבוננות ומחשבה. רק לעיתים אנו זוכים להבלחות של נצנוצים אלוקיים, כמו בהתרחשויות ניסיות או במופתים המתחוללים על ידי צדיקים.

מבט על מפת כדור הארץ מציג לפנינו שפע של ארצות ונופים, השונים תכלית שינוי אלה מאלה. מטיילים היוצאים לקצוות תבל אינם מפסיקים להתפעל מהמרחבים המרהיבים שנחשפים לנגד עיניהם: הרים ובקעות, מישורים ויערות, מכתשים עמוקים וקניונים תלולים, נהרות ואגמים, מדבריות והרי קרח. אסטרונומים, הצופים אל החלל, מוקסמים מאין ספור הכוכבים והגלקסיות, ומהגודל הבלתי-נתפס של היקום.

אבל כל זה אינו אלא העולם הזה הגשמי, שהוא המדרגה התחתונה בסדר השתלשלות העולמות. למעלה ממנו יש מרחבים מרהיבים ועשירים לאין ערוך, אבל אלה עולמות רוחניים, שאין בהם מציאות גשמית ופיזית, אלא כל כולם מהויות רוחניות צרופות ודרכן עובר השפע האלוקי אל העולם שלנו.

הקבלה והחסידות עוסקות הרבה בעולמות העליונים. ידיעת העניינים האלה היא חלק מהחובה המוטלת על האדם לדעת ולהכיר את מי שאמר והיה העולם – 'דע את אלקי אביך'. תורת החסידות קובעת כי 'ידיעת סדר ההשתלשלות היא מצווה וחובה'.

ארבעה עולמות

העולמות העליונים נחלקים באופן כללי לארבעה – אצילות, בריאה, יצירה, עשייה. ארבעת העולמות האלה מרומזים בפסוק "כל הנקרא בשמי וְלִכְבוֹדֵי בְרָאתוֹ, יִצְרָתוֹ, אֶף עֲשִׂיתוֹ". עולם האצילות מרומז במילים "בשמי ולכבודי", ואילו המילים "בראתו, יצרתו, אף עשיתו" רומזות לעולמות בריאה, יצירה, עשייה.

ההבדל המהותי ביניהם הוא במידת הופעת היש' בתוכם, לעומת מידת ההתבטלות אל ההווה האלוקית. בעולם האצילות אין כלל תחושת 'ישות', אלא הדבר היחיד המורגש שם הוא האור האלוקי, ואילו בעולמות התחתונים מתפתחת ומתגבשת יותר ויותר הרגשת ה'ישות'. לכן עולם האצילות שייך לקטגוריה שונה מזו של שלושת העולמות האחרים, וההתייחסות אל ארבעת העולמות היא בתבנית של אצילות מזה ושלושת העולמות – בריאה, יצירה, עשייה (בי"ע) – מזה.

מהותו של עולם האצילות באה לידי ביטוי בשמו, שהוא מלשון 'וְיִאָצֵל מִן הָרוּחַ אֶשֶׁר עָלָיו', במשמעות של העברת דבר בלי שישתנה במהותו (עוד פירוש לאצילות הוא מלשון 'אצלו', היינו דבר הנמצא סמוך אליו). וכך עולם האצילות הוא עדיין חלק מההווה האלוקית. אמנם כבר יש כאן עולם, שבו מופיעות ספירות הנבדלות זו מזו וכל אחת מבטאת מופע מוגדר, אבל עדיין הכל אינו אלא ביטוי של האלוקות, והיא המציאות האחת והיחידה השולטת בו בגלוי. לכן ההתייחסות לעולם האצילות היא כאל חלק מההווה האיך-סופית של הקב"ה.

בעולם הבריאה מתחילה להופיע מציאות היש'. זו גם משמעות המושג 'בריאה', שעניינה התהוות יש מאין. בעולם הבריאה מופיע בפעם הראשונה דבר חדש, שאינו קיים במדרגת שלמעלה ממנו – תחושת ישות עצמית. גם בעולם הבריאה יש גילוי אלוקי עצום, ויש בו תחושת התבטלות כלפי האור האלוקי, אבל כבר מתחילה להיווצר בו הרגשה של קיום עצמי. התחושה היא שאמנם הקב"ה הוא האמת האחת והיחידה, החובקת את כל ההווה, אבל גם 'אני' קיים.

ואולם היש' שבעולם הבריאה עדיין אינו מציאות מגובשת ומוגדרת, אלא הוא בבחינת 'חומר יולני'. הוא המקור של המציאות הממשית, בעוד הוא עצמו עדיין אין לו צורה מוגדרת. זה השלב הבא בהשתלשלות העולמות – עולם היצירה. כאן היש' כבר מתחיל להתגבש לפרוסים מוגדרים ולקבל דמות וצורה.

ועם זה, הצורה שהדברים לובשים בעולם היצירה היא עדיין כללית ובלתי-מפורטת. ההתגבשות הסופית לכלל מציאות ברורה, מוגדרת ומפורטת, היא בעולם תחתון יותר, שהוא עולם העשייה. עדיין זה עולם רוחני (ובכך הוא נבדל מעולם העשייה הגשמי, שזה העולם הפיזי, המוכר לנו), אך בתוך המציאות הרוחנית יש כאן כבר צורה מוגדרת ומגובשת, עם כל הפרטים ופרטי הפרטים.

הסוס והמלאכים

משכיל אחד שאל את הרבי הרש"ב מליובאוויטש על העיסוק בתורת החסידות בעולמות רוחניים ובמלאכים וכדומה – וכי מנין יודעים שכן הוא, והלאו איש עוד לא בא משם וסיפר איך נראה מלאך.

השיב לו הרבי: משל למה הדבר דומה? לעגלה ותומה לסוס המונגהת בידי עגלון ובתוכה יושבים שני חכמים ומדברים על מלאכים עליונים. הסוס חושב שמטרת הנסיעה היא התבן המחכה לו בתחנה הסופית, והעגלון חושב שתכלית הנסיעה היא השכר שיקבל תמורת הנסיעה. וכי מפני שהסוס חושב על התבן והעגלון חושב על הכסף – אין המלאכים מלאכים?

(תורת מנחם א, עמ' 108)

הגפן של בת-ים

ב"קריית באמב"

נותרו
דירות
אחרונות

בית כנסת חב"ד
צמוד לבניין

אכלוס
קרוב

הדמייה להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

052-3667437

בניין מגורים מפואר

דירות ^{אול} 3,4,5,6 חדרים ודירות גן
מרפסות סוכה, חניון תת-קרקעי,
חיפוי אבן ירושלמית בכל הבניין ו... נוף לים!

רחוב הרב צבי יהודה 9 בת-ים

בשכונה - כל השירותים למשפחה החרדית/הדתית
גנים, בתי ספר, ישיבות, "כוללים", שיעורי תורה, מגרשי משחקים ועוד...
צמוד לבניין: **בית כנסת** < המקווה המרכזי > (נשים וגברים)
< מכולת כשרה למהדרין > ה"שטיבלך" המרכזי של האזור.
גישה מיידית ל"נתיבי אילון" ולתחנת הרכבת.

אכפתיות בדור מפקד

משה שרון

מרצה ומכשיר מאמנים בתכנית "טוב ומטיב", מחבר רב המכר "העולם לא יכול להתקיים בלעדיו"

אכפתיות בדור מפקד?

איך דבר כזה.

אני רואה מולי עיני דור זועק, מבעבע. הוא מפקד רק כלפי חוץ. מבטו מזוגג רק מפני המסכים.

אבל נפשו זועקת לאמת, לטעם, למשמעות.

אם ניתן לו סיסמאות ריקות מתוכן, הוא יפהק.

אם ניתן לו את האמת הגדולה - הוא יבער כתנור.

איך יפהק אם נלמד אותו שהכל קשור בהכל?

שכל אדווה שלו מייצרת גלים בעולמות עליונים.

איך יפהק אם ידע שכל מחשבה, דיבור ומעשה, כל תפילה, כל מצווה שלו בוראת עולמות?

איך יפהק כשידע שאנחנו, ממש אנחנו, נותנים עוז לאלוקים, ולא ההיפך?

איך יפהק אם נלמד אותו לפגוש את עצמו - את כישוריו וייחודיותו.

איך יפהק אם ידע שכישורו השירה / הריקוד / הצילום / הכתיבה שלו נזקק ושהעולם לא יכול בלעדיו?

הוא מפקד כי אנחנו מלמדים אותו ריכוזומים ופרכולות.

הוא יתעורר מהפיהוק כשידע שהקב"ה מחפש אותו, את לבו, את רגשותיו, את רצונו.

הוא מפקד כי הוא לא מוצא את האות המיוחדת שלו, הוא מפקד כי יודע הוא שמות רבים, רק את שמו שכח.

הוא מפקד כי הוא לא יודע את ערכו האמיתי. את בן המלך שהוא. הוא מסתכל במראה ורואה הינדיק - איך לא יפהק?

איך יפהק אם אפילו כישלונותיו משמשים לשליחות? איך יפהק אם ידע שאפילו מגרעותיו הכרחיות הן להתבוננות הכללית?

איך יפהק אם עמוק בחדרי חדרים ידע את ערכו האמיתי, את ערך עצמו. אם יהודי היה יודע מה זאת התורה - היה מפקד?

אכפתיות נובעת:

א. מהידיעה שלהי אכפת ממני, בכל מצב, גם כשאני רחוק כביכול.

ב. מהידיעה שלהורים שלי אכפת ממני אכפתיות שאינה תלויה בדבר.

ג. מהידיעה שהגוף שלנו איננו פח זבל. אין אכפתיות כשזורקים לתוכו מיני רעלים בצבעים וזהירים.

ד. מהידיעה שהנפש היא עדינה ושצריך לנהוג בה משנה רוך.

ה. מהידיעה שאין רע יורד מלמעלה.

ו. מאמונה בטוב, של הקב"ה, של הזולת ושלי.

ז. מחיבור לרצון האישי.

דור מפקד אתם רואים מולכם? אני רואה דור שפותח את הפה כדי לבלוע את העולם. הכלי לא פתוח סתם. הוא פתוח כדי לקבל אור גדול. כמו שכתב דוד המלך "הרחב פיך ואמלאהו". הקב"ה מחכה לפיהוק כדי להוריק לדור שפע עד בלי די. עד שנאמר די די די. תן לנו לפהק קצת...

צב"ש לחיילים

פרץ איינהורן

גל החסד יתפוס חזק

לפני כחודש וחצי יצרו אתי קשר פלוגה של מעל מאה וחמישים טירונים בני ישיבות ממחנה 80 - פלוגה מגדרית. המפקדים מאוד אהבו את החיילים שהשקיעו בטירונות ולכן גם נתנו להם באהבה, שעה לימוד תורה, דבר שלא מופיע בשום פקודה ורק מוכיח את ההתחשבות, האכפתיות והקשר החם והקרוב שהיה בין המפקדים לחיילים בפלוגה. העברתי לחיילים את גמרות הכיס של צב"ש וברוך ה' החיילים סיימו ביחד ובנפרד מסכתות רבות.

החיילים ביקשו שאגיע לחגוג אתם לכבוד סוף הטירונות את כל הסיורים. ביקשתי מהם שהאירוע יהיה לא רק חגיגת סיומי מסכתות, אלא בוקר הוקרה למפקדים וחלוקת תעודות ממוסגרות עם מילים טובות ואישיות על כל קצין וכל מפקד בפלוגה, ויחד עם זה מתנה - שוקולד טעים ומשמח. הרב של מחנה 80 ממש עזר וקידם את האירוע, ומפקד הפלוגה הזמין אותי לבוקר ההוקרה בלי שהמפקדים ידעו מזה. היה חשוב למ.פ. לעשות הפתעה לכל המפקדים שלו בפלוגה. ברוך ה' יש לנו רבנות צבאית חזקה והקשר עם המפקדים בשטח מצוי. קורים דברים מדהימים בשטח ובבסיסים וכל יוזמה מתקבלת בכרכה, כך שאפשר לפנות לקו הפתוח של הרבנות הצבאית הראשית שזמין 24/7 052-9414414. יש תמיד רב כונן שעונה בימים ובלילות, ובמקרה הצורך אפילו בשבתות וחגים.

בקיזור, היה בוקר הוקרה מופלא ביותר: מעל 150 חיילים עמדו בח' ענקית והיה חייל שהקריא שם שם של כל מפקד, וכל מפקד הגיע לקבל את תעודת ההוקרה והשוקולד שלו וכולם מחאו כפיים לכל המפקדים - פשוט עוצמה אדירה של הכרת הטוב. לאחר מכן ערכנו את חגיגת סיומי המסכתות ורקדנו כל הפלוגה ביחד.

כמה חשוב להכיר טובה לכל המפקדים, כמה כוח יש לכתיבה של מכתב אישי מפרגן ותעודות הוקרה ובקבוקי יין לפני חגים. רק תדמינו שכל אחד יתן סך הכל 20 ש"ח לטובת תעודת הוקרה ומתנות קטנות לכל מפקד ולכל נג"ד, זה יהיה קידוש ה' ואהבת חינום שמקרב את בנייתו של בית המקדש השלישי והצחי. צריך לשאוף להגיע למצב שיש נוהל חלוקת תעודות הוקרה ומתנות בסוף כל טירונות, אימון מתקדם, סוף מסלול, סוף קורס מ"כים וסוף קורס קצינים ולקראת חגים.

איוז אחדות זה יוצר, איזה חיבורים נפלאים בין מפקדים וחיילים, איך כל המפקדים והנג"דים והחיילים שלהם יעשו את עבודתם עם יותר חיוך ויותר מסירות. הקצינים והנג"דים יחזרו לנשים שלהם ויראו לילדים בבית את תעודות ההוקרה והמתנות ואת ההערכה העצומה שהם מקבלים מהחיילים בבסיסים ובשטח, וכמה כוחות זה יתן בבית להמשיך ולתת מכל הלב לצה"ל ולמדינה. ופתאום גל החסד הזה יתפוס חזק והקצינים והנג"דים יתנו תעודות הוקרה ומתנות קטנות לחיילים שלהם ולנשים שלהם וילדים שלהם, והנשים יתנו לחברות שלהן והילדים יתנו לרוב שלהם ולמדריכים שלהם בסניף והמדריכים יתנו לקומנדרים ולקומנדריות והם יתנו למזכ"ל והמזכ"ל יתן למנכ"ל והמנכ"ל יתן למנכ"לים אחרים... ועולם חסד יבנה ומשיח צדקנו במהרה יבוא לגואלנו, אמן.

סיפורי חסידיים זלמן רודרמן

והיה לאות ברית "ונמלתם... והיה לאות ברית" - זיכרון תמידי ללכת בדרכיו, בהיותו כחותם האדון בעבדו

(ספרונו)

בינתיים פשטה השמועה על העגלון האלמוני הזוכה לכבוד מלכים מאת הצדיק. השערות שונות ופרועות נזרקו לחלל האוויר. החל מ"בעל-עבירה גדול שהצדיק מבקש להחזיר בתשובה" ועד

די פעם בפעם נוהג היה החסיד העשיר לפקוד את חצר רבו, הגאון הצדיק רבי מנחם-מענדל, בעל שו"ת 'צמח-צדק', מליובאוויטש. שם, בבית-מדרשו של הצדיק, נדחק היה בין כולם כשווה בין שווים ושותה מים חיים היישר ממקור נביעתם.

במיוחד מקפיד היה לבוא אל רבו שעה שעמד לחתום על עסקה כלשהי. הוא לא היה עושה אף צעד חשוב בחייו ללא קבלת הסכמה וברכה מהצדיק. עם השנים והניסיון המצטבר פיתח לעצמו ארון רגילה, שידעה לשמוע גם מה שהצדיק לא אמר. תודות לכך נמנע לא-פעם מצעדים שעל-פניהם נראו מבטיחים ובריעבר התבררו כשגויים.

ואמנם, הברכה שרתה במעשי ידיו ועסקיו פרחו לעילא ולעילא.

בתום אחד מביקוריו בחצר רבו, בא אליו ליטול ממנו ברכת פרידה. "בפעם הבאה בוא לכאן עם עגלון פלוני", ביקשו הצדיק. הבקשה הפתיעה אותו, שכן עד כה לא נהג הצדיק להתערב בעניינים שוליים שכאלה, כדוגמת זהות העגלון שאת שירותיו ישכור. אבל אמונתו ברבו הייתה שלמה והוא לא הרהר אחר דבריו, אפילו כמלוא הנימה. הוא הניד ראשו לאישור ופסע לאחור בהכנעה.

כעבור כמה חודשים שב החסיד לחצר הצדיק. את הדרך מביתו לליובאוויטש עשה, כפי שציווה עליו רבו, בעגלתו של אותו עגלון. כשנכנס אל הצדיק, הודיע לו כי עשה כמצוותו. "אם-כן, הואל-נא להזמין את העגלון להיכנס אלי", ביקשו הצדיק.

חיש-מהר פנה החסיד אל האכסניה שבה שהה העגלון. הוא היה נרגש מעצם העובדה שרבו מזמין אליו עגלון פשוט. אלא שהתרגשותו של החסיד לא הצליחה להדביק גם את העגלון, שלא נמנה עם קהילות החסידים ולא הכיר את אורחותיהם. ההזמנה אל הצדיק הרתיעה אותו והוא ניסה להתחמק ממנה.

משראה החסיד כי העגלון מבקש להשתמט, הכניס נימה של איום בדבריו: "אם לא תבוא עמי עכשיו אל הצדיק, לא אשכור אותך לדרך חזרה!". האיום הזה השפיע על העגלון.

"שלום עליכם! שלום עליכם!", קידם הצדיק את העגלון במאור-פנים ובחמימות מופגנת.

העגלון, שהתפלא על יחסו של הצדיק אליו, הופתע עוד יותר כאשר הצדיק הזמין לשוב אליו למחרת כדי לסעוד עמו בצוותא את סעודת הצהריים.

אך יצא העגלון מן הבית, פנה הצדיק אל זוגתו הרבנית וביקשה להכין לסעודת הצהריים של יום המחר מעדנים מיוחדים, השמורים לימי חג ומועד.

וכל זאת, בדיוק היום, ביום השמיני להולדת בנה הרך. 'בעלי אמור היה לנסוע אל העיר הקרובה ולהזעיק משם מוהל, וכעת אין הוא מסוגל לזוז ואינני יודעת מאין יבוא עזרי!', ייבבה האישה.

"אל דאגה אם יהודייה, אני עצמי מוהל!", הרגעתני את האישה המופתעת. כעת היה עליי למצוא סנדק. מכיוון שהאב לא היה מסוגל להניע איבר מאיבריו, יצאתי אל אם-הדרך בניסיון נואש כמעט למצוא יהודי שייקלע למקום. ופתאום, שעה קלה לפני רדת החמה, נקלע למקום הלך יהודי.

"קפצתי עליו כמוצא שלל רב וסיפרתי לו על הכבוד שגפול בחלקו להיות סנדק בבריתו של ילד מישראל. אולם האיש הפגין אדישות משונה וסייר לבוא. השתטחתי לפניו ארצה והתחננת: 'ילד יהודי מחכה להיכנס בבריתו של אברהם

"האיש הפגין אדישות משונה וסייר לבוא. השתטחתי לפניו ארצה והתחננת: 'ילד יהודי מחכה להיכנס בבריתו של אברהם האב שוכב גוסס והאם בוכייה - איך תוכל להתעלם מכך ולהמשיך בדרכך?!"

אבינו; האב שוכב גוסס והאם בוכייה - איך תוכל להתעלם מכך ולהמשיך בדרכך?!"

הדברים הללו חדרו לליבו והוא הסכים לבוא.

"לאחר הברית הצעתי להלך שנסעו יחדיו סעודת-מצווה. בבית לא היה מאומה, ואני הוצאתי מתרמילי לחם ומעט גבינה. נטלנו שנינו את ידינו והסבנו לסעודת-מצווה.

"בתום הסעודה הציע ההלך כי נקרא לבעל-הבית שיצטרף אלינו לזימון. הבטתי בו כמי שיצא מדעתו. 'האינך רואה כי הוא גוסס?', שאלתי. אבל ההלך המודר ניגש אל האב המוטל כאבן דוממת, וכעבור רגע הקימו ממשכבו והביאו אל השולחן. למראה הדבר נעתקה לשוני מפי.

"בתום ברכת-הזמון סרתי לרגע לעגלתי וכשחזרתי אל הבית, לא ראיתי את ההלך. האיש נעלם כלא-היה!

"זה הסיפור שלי", סיים העגלון בחיוך נבוך.

למחרת הגיע העגלון לביתו של הצדיק וסעד עמו סעודת צהריים חגיגית. לאחר מכן נודע הסוד שהשלים את התמונה. אחד מבני-ביתו של הצדיק סיפר, כי בתום הסעודה התבטא הצדיק באוזניהם, כי "יהודי שזכה לסעוד על שולחן אחד עם אברהם אבינו עליו השלום, השתוקקתי מאוד לסעוד עמו גם-כן..."

ל"אפשר כי אחד מל"ו צדיקים נסתרים שעליהם עומד העולם, הוא..."

עד מהרה כתרה את העגלון קבוצה של פרחי החסידים, והללו תבעו ממנו במפגיע לגלות מדוע זכה לכבוד כה גדול מצד הצדיק. "בעצמי, איני יודע!", חזר העגלון והצהיר בהן-צדק. "לא רב אני ולא צדיק, אלא סתם עגלון פשוט."

אולם בני החבורה לא הרפו. "אולי תוכל להיזכר במקרה מיוחד שקרה לך באחרונה?"

העגלון גירד בפדחתו. "אה, אולי, משהו", גמגם. עיניהם של צעירי החסידים ניצתו בתקווה. "ספר, ספר!", דחקו בו.

והוא החל לספר:

"בנסיעותי המרוכות מגיע הנני גם ליישובים נידחים שבהם מתגוררת משפחה יהודית בודדת בין הגויים. קרה לא-אחת שיהודים שאלו אותי בתחינה אם אני יודע למול, מכיוון שהגיע היום השמיני למילה ובכל הסיבה אין בנמצא מוהל. לכן למדתי הלכות מילה והשתלמתי במלאכת-קודש זו. בעגלתי אני נושא עמי כלי-מילה, וברוך ה', כבר נזדמן לי לערוך בריתות לא-מעטות בכמה יישובים רחוקים.

"לפני כמה חודשים נקלעתי לתוך יער ותעיתי בדרכי. פתאום הגיע לאוזניי קול בכי קורע-לב. הלכתי בעקבות הקול והגעתי לבקתה עלובה של יערן יהודי. הבכי בקע מגרונה של בעלת-הבית. היא סיפרה לי כי בעלה נתקף לפני זמן במחלה קשה והוא מוטל על מיטתו בלי יכולת לנוע ולזוז.

ספרי איכות לכל המשפחה
להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הפצה ראשית: 03-9600770

זלמן רודרמן
להתרגש, להחכים, ליהנות.

ולכן אנו מברכים בכל בוקר ברכת "מגן אברהם", שיעשה מגן לכחינת אברהם הנ"ל לטובתנו. [ע"פ רבי שניאור זלמן מליאדי, תורה אור, לך לך יב, א]

כוכבים על פני האדמה

הַבֵּט נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים

בשם הבעל שם טוב הקדוש ז"ל, שפירש שכמו שהכוכבים נראים למטה קטנים ולמעלה בשמים הם גדולים מאוד, כך בני ישראל נראים קטנים למטה בעולם הזה, ובעולם העליון הם גדולים מאוד. וזה שכתוב: וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֲךָ. [הבעש"ט]

דבקות

וְהֶאֱמַן בְּה'

האמונה בו יתברך שמו היא הדבקות, והיא תכלית השלמות. והאמונה היא סיבה לביטחון, שיבטח בה' יתברך בכל מאורעותיו. [הבעש"ט]

למעלה מהדעת

בַּיּוֹם הַהוּא פָּרַת ה' אֶת אֲבָרָם בְּרִית

עניין כריתת ברית הוא כמו למשל שני אוהבים שכורתים ברית ביניהם שלא תפסוק אהבתם, שאילו היה הדבר שהאהבה תלויה בו קיים לעד לא היו צריכין לכריתת ברית ביניהם, אלא לפי שיראים שמא יבוטל הדבר ובטלה האהבה, או שמא תגרום איזה מניעה מבחוק, ועל ידי כריתת הברית תהיה אהבתם אהבה נצחית כל תימוט עולם ועד ולא תפרידים שום מניעה מבית או מחוץ. והיינו מפני שעושין ביניהם קשר אמין וחזק שיתייחדו ויתקשרו באהבתם בקשר נפלא שלמעלה מן הטעם והדעת, שאף שעל פי הטעם והדעת הייתה צריכה לפסוק האהבה או לגרום איזה שנאה, אף על פי כן מחמת כריתת הברית מוכרחה אהבתם להתקיים לעד, ועל כל פשעים תכסה אהבה זו וקשר אמין זה, לפי שבאו בברית והתקשרות כאילו נעשו לבשר אחד. וכמו שלא יוכל לפסוק אהבתו לעצמו, כך לא תפסוק אהבתו לחברו. ולכן נקראת בלשון כריתת ברית, כמו שכתוב: "אשר כרתו את העגל ויעברו בין בתריו (ר' ירמיהו ל' יח), כלומר: שיעברו שניהם בתוך גוף אחד ובכך יהיו לאחדים. [ע"פ רבי שניאור זלמן מליאדי, ליקוטי תורה, ניצבים מד, ב]

להשתוקק כל ימי חייו

אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרְאַךָ

ואמרו במדרש (בראשית רבה לט: א): "רבי יצחק פתח 'שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך' (תהלים מה יא). אמר רבי יצחק: משל לאחד שהיה עובר ממקום למקום בירה דולקת. אמר: תאמר שהבירה זו בלא מנהיג? הציץ עליו בעל הבירה, אמר לו: אני הוא בעל הבירה". והעניין, כי הרצון והתשוקה להתקרב לה' יתברך ולהשיג דברי תורתו יותר נייחא לפניו מהידיעה וההשגה עצמה. כי הרי זה הרצון מזכהו להתקרב ולהשיג, ומוכח שזה יותר חשוב לפניו ב"ה. וכך הסדר אצל איש ישראל, שעל ידי שמשתוקק להשיג ולשמוע בקולו יתברך זוכה לשמוע. ואחר כך צריך להכניס ההשגה בעומק הלב, שתביאהו לתת לב יותר בעומק, ויזכה לשמוע יותר, "שמעי בת" ואחר "והטי אזנך". וכן תמיד. ואין מנוחה, כי "אדם לעמל יולד" לעלות ממדרגה למדרגה, והמנוחה לצדיקים בעולם הבא. וזה שאמר: "בירה דולקת", והיה לפלא בעיני אברהם, כי חשב שכל דבר צריך להיות במקום מנוחתו ושורשו. והשיבו ה' יתברך שכן הוא רצונו, שבעולם הזה יהיה רק יגיעה ולא מנוחה. וזה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרְאַךָ, ולא הראהו מיד, כי בזה העולם אין אנו משיגים השגה שלמה, והעיקר רק להיות משתוקק תמיד כל ימי חייו. [ע"פ רבי יהודה לייב אלתר מגור, שפת אמת, לך לך תרל"ד]

דרך הידיים

הפצת יהדות מתוך פרשת השבוע על פי תורת הרבי מלובניץ, מאת מנחם ברונפמן

באותו זמן אברהם אבינו עדיין מתגורר בחרן. ה' נגלה אליו ומורוהו ללכת אל הלא-נודע, תוך הבטחות כבירות, כדי לדרבן אותו למען יצא מחרן וילך להיכן שינחהו. וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל, וְאֲבָרְכְךָ, וְאֶגְדַּלְהָ שְׁמֶךָ, וְהָיָה בְרָכָה (בראשית יב, א-ב).

לכאורה, אין זה סביר כי הבטחת השכר העצום הזה שה' מבטיח לאברהם, באה כמענק רק על קיום ציווי היציאה מחרן, שהוא אומנם ציווי גדול, אבל השכר המובטח אודותיו גדול הוא באופן לא פרופורציונלי.

סביר לומר, שהבטחה זו נובעת על רקע ההקשר הכולל של אישיותו ופועלו של אברהם. ואם כן תמוה: מדוע לא מקדים הכתוב ומסביר ולו בקיצור על מעלותיו של אברהם, היותו איש המעלה, שמעצמו הכיר את בוראו? הרי כך הדברים היו מובנים יותר, ומתוך הקונטקסט הזה, ניתן להבין בצורה מלאה יותר מדוע מובטח לו שכר כה נפלא.

הסיבה לכך שהתורה בוחרת לא להקדים ולהדגיש את מעלותיו של אברהם - היא כי כך צריך להיות שיעור הדברים בעבודת ה': האדם אינו דבק בה' בזכות מעלותיו, והוא אינו זוכה לקודש העליון עקב ייחודו שלו - אלא אך ורק מפני שמקיים את רצון וציווי ה'. זהו הערוץ שדרכו ניתן לקבל את ההשפעות האלוקיות, ועל כן, דווקא בזכות ה"לך לך", זכה אברהם לשכר כה רב.

חו"ל מלמדים אותנו אשר "מעשה אבות סימן לבנים". מכאן, שעניין הקשר והחיבור בין אברהם אבינו לה', בא ללמד לא רק על מהות היהודי ועל מהות המצוות, אלא להראות לנו כיצד אמור להיבנות הקשר עם יהודי שעה שמקרבים אותו לאביו שבשמים.

כשפוגשים יהודי שנכון לעכשוויו אין לו שייכות מספקת לקיום מצוות, וחסרה לו הידיעה הנכונה בענייני יהדות, הנה כדי לקרב ולקשר אותו אל דרך התורה והמצווה הדגש המרכזי לא צריך להיות בהעשרתו בידע אינטלקטואלי, בהכנה מנטלית ורוחנית לקראת העמידה אל מול ה'. מאברהם אנו למדים שהדגש המרכזי צריך להיות: לגשת בראש ובראשונה אל קיום ציווי ה' בפרוע, אל היישום המעשי. כי כך נוצר הקשר עם ה' ועל ידי זה מגיע השכר.

גבול לחסד

אֲנֹכִי מִגֵּן לְךָ

כי הנה נודע שאברהם הוא בחינת חסד גדול בלי גבול, שהוא רק טוב וכולם טובים בעיניו, ולכן אמר לו יִשְׁמַעְאֵל יְהוָה לְפָנֶיךָ, ואף שיודע מהו ישמעאל, הנה מחמת מידת חסדו רצה שיחיה, ואף יקבל חסד בלי גבול. אבל באמת אין זה מהראוי, כי בביאת משיח כתיב "בלע המות לנצח" (ישעיהו כה ח), "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ" (זכריה יג ב), שצריך לבער כל הרע מן הארץ, ואם יתנהג העולם במידתו של אברהם לא יוכל להיות זה. ועל כן אמרו: "לא כאברהם, שיצא ממנו ישמעאל" (ר' פסחים נו, א). והנה נודע כי מגן הוא דבר המכסה, וככתוב "כי שמש ומגן ה' אלקים" (תהלים פד יב), שיש מגן ונרתיק לאור השמש כדי שיוכלו לסבול אורו הגדול. והנה נודע שבכל בוקר הוא "בוקר דאברהם", שמתעוררת מידתו של אברהם להאיר בעולם והקב"ה רוצה להנהיג את העולם בבחינת חסד. ואם לא היה מגן לצמצם חסדו וטובו ולהשפיע בצמצום היו גם הקליפות מקבלות בלי גבול, ולא היו יכולים לבער הרע מן הארץ.

תובנות מקורם שליחים של תנועת ראש יהודי, חשון תשע"ט

כל הכבוד לסשה!

ישראל זעירא, יו"ר ראש יהודי

יצאתי לשליחות לכרית המועצות לשעבר בהיותי בחור צעיר, ונקלעתי לאולם של שלוש מאות איש למשך עשרים ואחד יום. נדרשתי לתת הרצאה במקום שמונה מורים שנתקעו במלחמת המפרץ ולא יכלו להגיע...

הייתי בסך הכל בחור ישיבה בן עשרים ושתיים, שהניסיון היחיד שלו כדיבור היה ב'עזרא' בתור מדריך וקומונר. בלית ברירה פתחתי את ההרצאה במשפטים הבאים: "אני מתנצל... אני בחור ישיבה... אני לא מורה לעברית ולא יודע ללמד עברית. אני רק יודע ללמד תורה, אז אנחנו נלמד תורה ואני אדבר לאט וככה תלמדו".

קם פרופסור לפסיקה בשם סשה ואמר: "אנחנו שמחים שהגיע בחור ישיבה. אנחנו רוצים ללמוד תורה. למה אתה מתנצל?!". ובאותו רגע סשה הקים את ראש יהודי. כי פתאום נפלה בי התובנה שבאמת אסור להתנצל. אנחנו לא מתנצלים על התורה. על האמונה שלנו בקב"ה. ועל זה שזה האור שבחיים שלנו. וישו המתיקות של החיים שלנו. ואם אתה באמת אוהב את הקב"ה אז יש לך ודאות ועוצמה פנימית, וזה נותן לך כוח שמה שאתה חי ומה שאתה אומר זו האמת המוחלטת. ואתה אומר את זה קודם כל לעצמך, אחר כך לילדים שלך ולשכנים שלך, ואחר כך אתה אומר את זה לכל עם ישראל!

בלי להתבייש, בלי להתנצל ובלי לגמגם!

את הוודאות הזו אנחנו בציונות הדתית חסרים. אנחנו כל הזמן מתנצלים. וגם כשאנחנו לא - אנחנו משדרים סוג כזה של התנצלות!

בנושא הלאומי ארץ ישראל אנחנו עומדים על שלנו. הגיע הזמן שגם בתורה ובכל ענייני היהדות נהיה גאים. זו הגאווה הלאומית החיונית שלנו. עכשיו תורנו!

הם הרי רוצים

הרב אסף טבצ'ניק, רב קהילת ראש יהודי

בזמן חטיפת הנערים הי"ד ביקשו מאיתנו לומר תהילים. בכל הארץ אמרו אז תהילים.

הלכתי לכיכר רבין. היה אז 'לילה לבן' שבו היתה איזו הופעה ענקית. עמדנו שם בשעה 11 בלילה, אבן גבירול מלא באנשים ואנחנו עם שולחן קטן, כיפות וספרוני תהילים. המשימה היתה לפנות לאנשים ולהציע להם לומר מעט תהילים...

אני עומד שם ואנשים חולפים על פניי ואני אומר לעצמי: "הוא מבוגר מדי... זה נראה ערס... ההוא יש לו קוצים" וככה עם הרבה חשבונות. בסוף עבר שם אחד שלא היתה לי סיבה טובה לחשוב שלא לפנות אליו ושאלתי אותו: "תגיד אתה אולי רוצה לומר תהילים?" והוא מיד ענה לי: "כן... תורה, אפשר כיפה...?" עוד רבע שעה עוברת ואני מנסה אבל עובר לי בראש: "ההוא לא מתאים ולהוא לא נעים להפריע...". בקיצור, הסוף היה שהיו לי מאה אחוזי הצלחה. זאת אומרת, עשרות אנשים אמרו תהילים ולא היה אחד שאמר לי שהוא לא רוצה.

ועדיין אחרי שלוש שעות שם אתה עושה חשבונות - ההוא יגיד לי לא... ולא נעים... וכפייה דתית ומה אתה נופל עלי...? בשעה שכל מי שפניתי אליו רצה.

ואני זוכר את עצמי עומד שם ושואל את עצמי: "למה אתה כל כך מפחד? הם הרי רוצים!"

תהיו אנשים פתוחים!

מיכל וולשטיין, מרצה ליהדות ולאבה

חשוב להיות פתוח, כי ברגע שאתה פתוח - יפנו אליך. לא גדלתי בבית דתי, ואני זוכרת שכשהייתי ילדה בכיתה ב' ראיתי מישהי יוצאת מהשירותים וממלמלת משהו. זה היה נראה לי נורא משונה, אבל לא שאלתי אותה כי היא לא מאלה שאשאל אותם, והיפשתי את מי לשאול. אז ראיתי מישהי שהחלטתי שאותה אפשר לשאול. שאלתי אותה: "למה אחרי שירותים אתם ממלמלים ככה?" והיא אמרה לי: "לא... מברכים 'אשר יצר'...!" ואז כמובן שאלתי: "אבל מה זה 'אשר יצר'?" וככה היא התחילה להסביר לי. ולאט לאט הלכתי ואספתי עוד ועוד מידע.

אבל כל זה תלוי בכך שיהיו אנשים פתוחים סביבך. כי אם אין אנשים פתוחים סביבך - אין לך את מי לשאול! לכן זה קודם כל מוטל עלינו: להיות אנשים כאלה שיהיה נחמד לפנות אליהם בכל שאלה יהודית. תהיו אנשים פתוחים!

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ry@neto.net.il 03-5255355

10 מפגשים
תכנית מרתקת
טובי המרצים

מיועד לבני ובנות
22 ומעלה
המחיר 450 ₪
225 ₪ לאברכים וסטודנטים

בירושלים
ובגבעת שמואל

קורס שליחים

קריאת כיוון לציונות הדתית להצטרפות לתנועת התשובה הציונית
כמשימה לאומית ראשונה במעלה בדור של גאולה

בין המרצים: הרב שמואל אליהו • הרב יהושע שפירא • הרב אורי שרקי • הרב דני סטיסקין • פרופ' משה קווה • הרב עופר גיסין • הרב אהרון אגלטל • הרב רמי גליקשטיין • ישראל זעירא • הרב אסף טבצ'ניק • הרב יונתן נמדר • הרב פרץ איינהורן • הרב עמיחי אליהו • טל ברקאי • חיים אייזנר • ידידיה מאיר • מיכל וולשטיין • צביה טבצ'ניק

לפרטים הרשמה: 02-6791122 | 052-5665005

בעקבות ההצלחה החלה ההרשמה לקורס הבא

ראש יהודי תנועת תשובה ציונית

עכשיו תורנו

הופעה בלתי נשכחת

תקציר:

האיש הגיע לבית הכנסת של רבי לוי יצחק, בשביל לצחוק על תנועותיו הנלהבות בתפילה

זו הפגינה מהילדות שלי... עשרות שנים שלא שמעתי אותה

"לכו ברבנה לה' נריעה לצור ישענו!"

רבונו של עולם: לכל עשב ופרט בבריאה יש מלאך שעומד עליו, ומעליו עוד מלאך, אין-ספר מלאכים אדירים, וכלם מהללים ומשבחים אותך. אגא קבל גם את שירתי, לוי-יצחק בן שרה סאשא...

ובכן? שיתחיל כבר?

מה זה? משהו סוער ומתהפך בתוכי... יכול להיות שזו... נשמתי שם בפנים?

שירו לה' שיר חדש, שירו לה' כל הארץ!

איזה ענגו קהור כל כך, קרומם כל כך, שמח כל כך...

נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריעה לו!

קעבר שעה

הקמ... סליחה, אדוני...

איפה הייתי כל החיים? איך בזבזתי את ימי מחוץ לעולם המתוק והעצום של עבודת הבורא?

בוא אכרי...

ספור מוזר. אף אחד לא נקלע בטעות למלון הנכרי המופאך הזה. והטיפוס הזה לא נראה כמו עובר ארח תמים. הוא נראה עשיר רציני...

אני... אני אורח בעיר הזאת. נקלעתי למלון הראשון בעיר, אכל אני... הקמ... לא בטוח ברמות הכשרות שלו. אוכל לסעד אצלך השבת? אשלם לך ביד רחבה.

קלם כבר הלכו. אני רוצה לנעל פה...

הקמ... אדוני השמש. אוכל... אוכל לבקש מפור, טובה, בבקשה?

למחרת בבקר

קעבר שעות

ציור: שמשון קוטלובסקי

"אבי היקר, אגא הקושב לדברים שאתה עצמך אומרי", אמר אבנם בחיגור של נצחון. "אבו, אלף פסלים, מעשה ידי אדם. אם פן מדוע בני-האדם משתחווים להם?"

(על-פי בראשית בפה לח, א)

מגפץ האלילים

פרשת
לך-לך

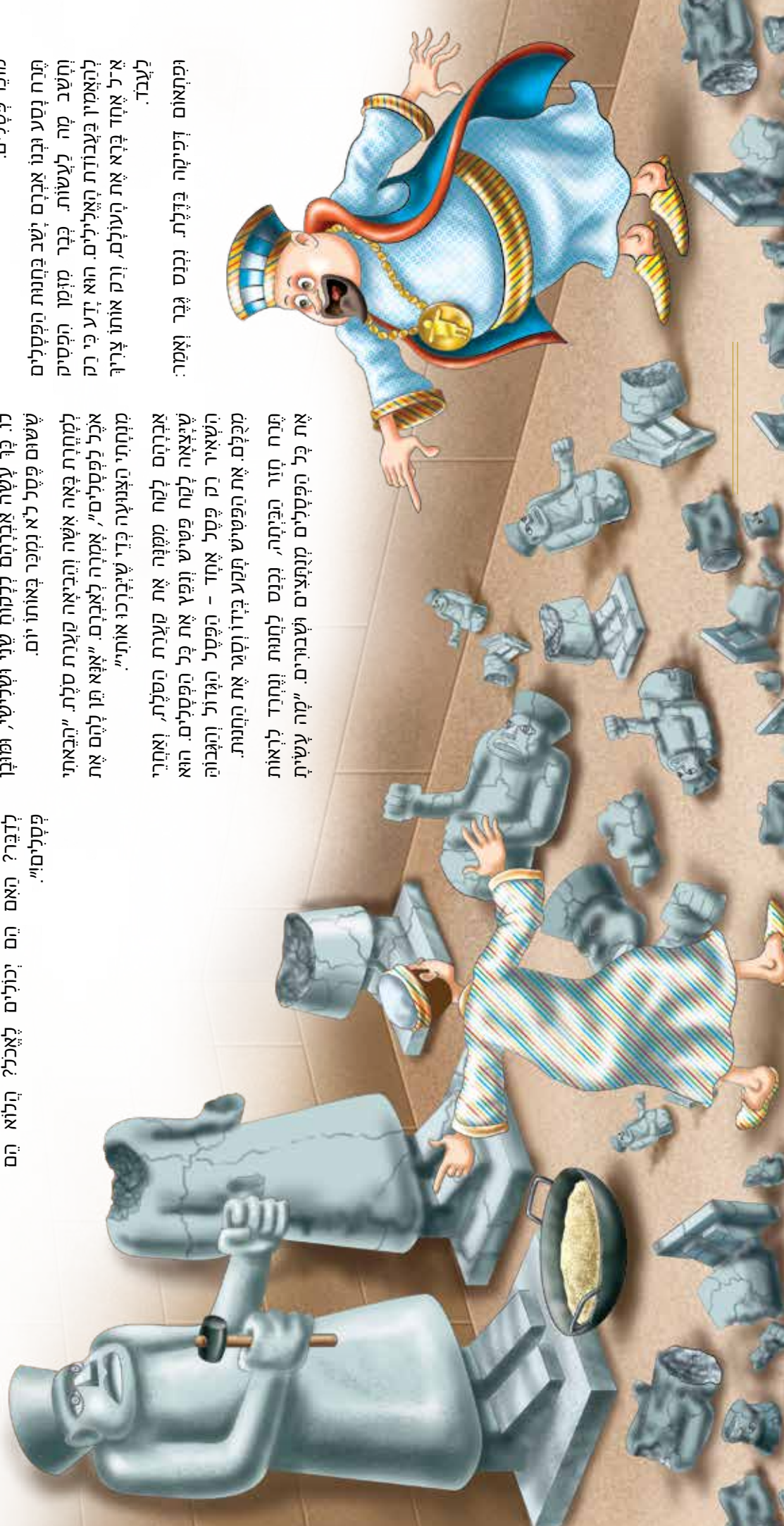
התורה נשלה

לפסלים? צעק על אבנם. "אני לא עשיתי כלום", אמר אבנם. "אשה אחת הביאה לפסלים מערת סלת הפסלים התחילו לריב ביניהם על האכל, והפסל הגדול קמח פטיש ושבר את פלם". "איזה שטויות אתה מדבר", קרא תרח בכעס. "וכי הפסלים יכולים לזוז? האם הם יכולים לדבר? האם הם יכולים לאכל? הלוא הם פסלים!"

"אני רוצה לקנות פסל". "כן פמה אפיה?", שאל אותו אבנם. "כן ששנים", ענה האישי. אבנםם צחק: "אתה בן ששים, ואתה רוצה להשתחוויות לפסל שרק אתמול יצרו אותו?". "כן, זה באמת לא הגיוני", מלמל האישי והלך לו. כך עשה אבנםם ללקוח שני ושלישי, ופוזב שישום פסל לא נמפר באותו יום. לקחתר באה אשה והביאה מערת סלת. "הבאתי אכך לפסלים", אמרה לאבנם. "אנא תן להם את מנחתי הצנועה כדי שיברכו אותי". אבנםם לקח מסנה את מערת הסלת, ואחרי שיצאה לקח פטיש ונפץ את כל הפסלים. הוא השאיר רק פסל אחד - הפסל הגדול והגבוה מכלם. את הפטיש תמקע ביזו וסגור את החנות. תרח חזר הביתה, נכנס לחנות ונחרד לראות את כל הפסלים מונצים ושבורים. "מה עשית

"אבנם, יש לי בקשה אליך. אני צריך לנסע לכמה ימים. שב בבקשה בתנות במקומי" - כך בקש תרח מבנו. תרח היה כמור של דת שעבדה אלילים. באותם ימים האמינו בני-האדם בפסלים, והיו משתחווים לפניהם ומביאים להם מתנות. לתרח גם הייתה חנות שבה היה מוכר פסלים. תרח נסע וגבו אבנם ישב בחנות הפסלים וחשב מה לעשות. כבר מזמן הפסיק להאמין בעבודת האלילים. הוא ידע כי רק אל אחד ברא את העולם, ורק אותו צריך לעבד.

ופתאום דפיקה בדלת. נכנס גבר ואמר:

ההתוועדות חוויית

ספרים שמעבירים לקורא את החוויה הייחודית של התוועדות חסידית מרוממת

רוצים לקבל את הקטלוג המלא של הוצאת מעיינות? שלחו מייל: mbook.co.il@gmail.com

חדש

העולם החסידי פיתח את המוסד הייחודי המכונה 'התוועדות'. זו ישיבה בצוותא, עם אמירת 'לחיים' וכיבוד, אך תוכנה רווי בעבודת ה', ברגשות קדושה ובהתרוממות הרוח. יש התוועדויות של חסידים, היושבים יחדיו ומשוחחים זה עם זה בענייני עבודת השם, ויש שבמרכז התוועדות יושב 'משפיע', והקהל מקשיב לדבריו. ההתוועדות מתאפיינת בסגנון לא-פורמלי. אין זו דרשה או שיעור, אלא שיחה מלב אל לב. ה'משפיע' יכול להשמיע רעיון מעורר, להציג תביעה נוקבת, לספר סיפור חסידי, ואף לתבל במילתא דבדיחותא, בעלת מסר חריף. בסדרת 'התוועדות' מוגשות ההתוועדויות של שלושה מגדולי החסידים בימינו - הרב שניאור-זלמן גופין, הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ) והרב שבתי סלביצקי. להשיג ברשתות אור החיים, יפה נוף, קה"ת ובכל חנויות הספרים המובחרות ביריד החסידות ב"ט כסלו ובאתר mbook.co.il

אתנה לא שקוד

רוצה לא להתרגז על אף אחד מהמשפחה שלך, לא להעיר ולא להתלונן? < "ראיתי אנשים עם צרות רבות, כל אחד עם יותר צרות מהשני, והם האנשים הכי שמחים שפגשתי" > ומה קרה כשהרבי מאמשינוב המשיל משל ליהודי שלא הבין...

מרגיש בתוך תוכך שלא יכול להיות שזה היעד הסופי. בסוף הרי יגיע הזמן ואתה תלך לקבר, הכל יירד לטמיון. מוכרח להיות משהו יותר מזה. אבל אם אתה שליח של הקדוש ברוך הוא... זה משהו אחר לגמרי. זה באמת מביא שמחה.

סיפר לי אחד השליחים של חב"ד, איך הוא נעשה שליח. "נסעתי לכינוס השליחים אצל הרבי. ראיתי שם המון שליחים מכל העולם, לכל אחד צרות יותר גדולות מהשני. ואתה יודע מה? ראיתי שהם האנשים הכי שמחים בעולם, למרות כל הבעיות. התחלתי לחשוב, למה הם שמחים? כי הם מרגישים כל הזמן שהם בתפקיד, שצריכים אותם, ורציתי גם להיות כזה שמח". ככה הוא סיפר. וזה באמת נותן שמחה עצומה להרגיש שיש ממך תועלת.

אז לפני שאתם רצים, צריך לדעת: שליחות אי אפשר להמציא, צריך לקבל אותה ממישהו. הרבי אומר שאברהם אבינו נעשה השליח הראשון לארץ ישראל, "ארץ אשר עיני ה' אלוקיך בה". זה המקום הכי טוב מבחינה רוחנית להיות בו, אז איך זה מסתדר עם מה שאמרנו שהשליחות תהיה ב"עולמות התחתונים", ביציאה מן הקודש? **הרבי אומר, "לא משנה לאן אתה הולך, העיקר שתעשה את זה כשאתה בתפקיד".** המשפט הזה תירץ לי קושיה גדולה שהטרידה אותי הרבה זמן.

בז' מרחשוון מתחילים לבקש על הגשם. למה דווקא אז? הגמרא אומרת שזה הזמן שאורך לעולי הרגל שבאו לירושלים לחג הסוכות לחזור הביתה. במשך שבועיים הם היו בדרך, והנה הם מגיעים הביתה. זהו רגע מיוחד, מפני שאז מתחילה השליחות. עד עכשיו היית בבית המקדש, בבית המדרש, צברת את הכוחות לכל השנה. השליחות מתחילה רק כשאתה מגיע הביתה.

יש פסוק מאוד מעניין בספר מלכים. כתוב ששלמה המלך חנך את בית המקדש ועשה משתה גדול לכל העם במשך שבועיים, ובסופו כתוב "וילכו לאוהליהם שמחים וטובי לב". הרבי מלובביץ' שואל, איך יכול להיות שאנשים עוזבים את בית המקדש ושמחים? אלא שיש להם שמחה על כך שהם הולכים להיות שליחים של הקדוש ברוך הוא בבית שלהם. הם הולכים לעשות לה' דירה בעולמות התחתונים ממש.

אם אדם היה מסתכל בעין כזו על הבית שלו, לא היתה לאף אחד שום בעיה. הכל היה עובר חלק - לא מתרגז, לא מעיר, לא מתלונן. יש לו שליחות לעשות, והשליחות הזו כוללת גם להביא רוגע הביתה. ככה אתה מכניס את הקדוש ברוך הוא אליך, הוא הרי לא יכול לסבול כעס ומריבה.

בכלל, אדם שיודע שהוא חי בתפקיד, יש לו שמחה. אדם שלא מרגיש שיש לו תפקיד, חי בשביל האגו שלו, ומי יודע איך זה יכול להיגמר. למה השליחות מביאה כזו שמחה? כי אם אתה עובד רק בשביל עצמך, אתה

לך ספק? כל יהודי צריך לבוא לארץ ישראל. אבל אם יש לך ספק אז ודאי שאתה צריך לבוא, כיוון שיהודי שמגיע בפעם הראשונה לארץ, כל ד' אמות שהוא הולך זו עוד מצווה ועוד מצווה, אז יש לו התרגשות גדולה מזה בכל פעם שהוא מקיים מצווה. היהודי הזה לא כל כך הבין על מה הרבי מדבר ושאל בתמימות, "איזו התרגשות?". הרבי אמר לו, "אתן לך משל - זה כמו שיהודי מניח תפילין, יש לו התרגשות". המשל שלו על התרגשות זה איך אדם מניח תפילין... אבל היהודי הזה קשה עורף, עדיין לא הבין והמשיך לשאול, "שהרבי יסביר, מה זה התרגשות מתפילין?".

והרבי מאמשינוב אמר לו, "אתה בטח מבין על מה אני מדבר. אני בטוח שכל יהודי שמניח תפילין יש לו איזו התרגשות מזה שהוא מקיים מצווה".

"השמיים שמיים לה' והארץ נתן לבני אדם". עומד כאן יהודי שקשור לקדוש ברוך הוא, וכדי להסביר את ההתרגשות מארץ ישראל הוא מביא משל מהנחת תפילין, וכששואלים אותו מה זה, הוא בטוח שכל יהודי מרגיש ככה... ומה אנחנו נגיד? אם לפחות הוא היה אומר, "זה כמו שאני מתרגש כשאני אוכל עוגת קרם" - אז כולנו היינו מבינים!

לחיים!

אברהם אבינו בא לארץ בציווי ה'. המדרשים מספרים לנו שעוד לפני כן הוא כבר פרסם את שם ה' באור כשדים והיו לו אלפי תלמידים, וגם לא מעט מתנגדים שזרקו אותו לכבשן האש. אבל התורה לא מספרת לנו את כל זה. למה? הסיבה היא שאמנם אברהם עשה הכל מתוך אהבת ה' עצומה, אבל ללא ציווי מלמעלה. **גם אם אתה עושה דברים גדולים ועצומים, כדי שהקדוש ברוך הוא יהיה נוכח, צריך שהוא יצווה אותך, שתפעל בשליחותו. זה שם אותך במקום אחר לגמרי.**

כל השנים היה לי קשה - בסוף פרשת נח כתוב שאברהם התחיל ללכת לארץ כנען. פתאום בפרשת לך לך הקדוש ברוך הוא מתגלה אליו ואומר לו "לך לך... אל הארץ אשר אראך". היינו מצפים שהוא יקח אותו לאיזה מקום אקזוטי כמו ויטנאם או מקסיקו, מקום שאיש לא העלה בדעתו לעשות שם משכן לה'. **ובסוף מה קורה? הוא לוקח אותו לאותה ארץ שאליה ממילא רצה ללכת! מה עשינו בזה? אם בין כה וכה עצמתי ללכת לשם, בשביל מה צריך את ה"לך לך"? אך ההבדל הוא עצום - קודם הוא רצה ללכת מעצמו, ועכשיו הוא הולך בציווי. זה כל העניין! זה חייב להיות בדרך ציווי, כי רק כך המצווה נמצא כאן. אם זו יוזמה עצמית, המצווה לא נוכח ואז ממילא אתה עובד לבד. הציווי עושה אותך שליח.**

לרבי יש חיבור בשם "היום יום", שכולל פתגם חסידי קצר לכל יום בשנה. הוא מופיע בסוף החת"ת. וכך כתוב בפתגם של ח' חשון: "מצווה - לשון צוותא וחבור, והעושה מצווה מתחבר עם העצמות ברוך הוא, שהוא המצווה את הציווי ההוא". הרבי מסביר שבגלל זה אומרים "שכר מצווה - מצווה", כי מה השכר של מקיים המצווה? עצם זה שהוא התחבר עם הקדוש ברוך הוא שנתן לו את הציווי. הוא מביא משל על איש אחד פשוט ביותר, שמרגיש את עצמו אין ואפס לעומת החכם שהוא מכיר. והחכם, בגלל גודל מעלתו, לא "סופר" אותו בכלל.

אז איך מייצרים תקשורת ביניהם? איך האיש הפשוט הזה יכול להתחבר עם חכם שלא רואה אותו? אם האיש החכם פוקד על האיש הפשוט לעשות כשבילו איזה דבר. האיש יקבל מציאות משל עצמו, שהרי עכשיו הוא יכול לעשות את מה שהאיש החכם ביקש ממנו. וגם החכם, ברגע שהוא מדבר ומתייחס אל הפשוט, הוא כבר לא שקוף מבחינתו. יש לו קיום ומציאות בעולם, ומהי? עשיית רצון החכם. ככה הם מגיעים לתקשורת והתקשורת. והנמשל מובן: הקדוש ברוך הוא מצווה איזה נברא לעשות מצווה, והוא נהיה מציאות. והאמת היא שבכלל לא משנה מה יהיה תוכן הציווי, וגם לא אם זה יהיה דבר גדול או קטן. תניח תפילין, תשמור שבת, תכין קפה או תחטוב עצים - העיקר שתעשה. העיקר שיהיה ציווי.

סיפרנו פעם על הרמב"ם, שהנכד שלו כתב שכשהרמב"ם היה מניח תפילין הוא היה מתחיל לרעוד עד שהיה צריך להחזיק אותו. שאלו אותו למה הוא כל כך רועד, אתם יודעים מה היתה הסיבה? כשהוא התבונן מי המצווה, הקדוש ברוך הוא, נפל עליו כזה פחד שהוא לא היה מסוגל להניח את התפילין.

שמעתי פעם סיפור מחסיד אמשינוב, הוא היום יהודי בן חמישים וכמה, באותו זמן הוא היה בחור. יהודי אחד הגיע אל הרבי מאמשינוב, וכשהם סימו לדבר הרבי ליווה אותו למטה. הבחור הזה ליווה אותם כשהם ירדו במדרגות וכך נודע לו תוכן השיחה. תוך כדי שהם יורדים, היהודי הזה, שהתגורר בחוץ לארץ, אומר לרבי שיש לו ספק אם לבוא לגור בארץ ישראל. הרבי אומר לו, "יש

חנוכה באילת

חווייה

הקצה

אל ארצי

תקין ספק

חדרים אחרים

אילת

550 ₪ לזוג לילה | לינה ואחחת בוקר
בהזמנת 2 לילות

חדרים אחרים

ערי - מהדרין

550 ₪ לזוג לילה | לינה ואחחת בוקר
בהזמנת 2 לילות

אמרקנה - מהדרין

650 ₪ לזוג לילה | חצי פנסיון
בהזמנת 3 לילות

נובה - מהדרין

770 ₪ לזוג לילה | חצי פנסיון
בהזמנת 3 לילות

מג'יק סנייז

935 ₪ לזוג לילה | חצי פנסיון
בהזמנת 3 לילות

סי הוטל - מהדרין

720 ₪ לזוג לילה | חצי פנסיון
בהזמנת 3 לילות

אסטרל מחונה - מהדרין

750 ₪ לזוג לילה | חצי פנסיון
בהזמנת 3 לילות

לאונרד פלאזה

999 ₪ לזוג לילה | חצי פנסיון
בהזמנת 4 לילות

מגוון מלונות ומחירים אטרקציות ומופעים וחווייה אחת מושלמת!
08-6371181 | www.elartzi.org.il | כ"ה-כ"ח בכסלו 6.12-3.12

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

אם המהות של השבת היא רוחניות, למה יש בה כל כך הרבה גשמיות?

המילה רוחניות - יש בה אמת ויש בה הטעייה. מצד השחרור מן השקיעה בשעבוד לחומריות, הרוחניות היא אכן התרוממות כלפי מעלה ויש בה התקרבות לה'. מאידך, הרוחניות בעצמה אינה אלוקות כלל אלא כלי זך יותר מכלי גשמי, אך גם כלי זה מתייך עדיין לעולם הזה.

השבת אינה רוחנית אלא אלוקית, ועל הגילוי האלוקי נאמר "המשפילי לראות בשמיים ובארץ", מפני שגם השמיים הם השפלה לעומת האור האלוקי שלמעלה מכל גדר. ולכן, ההופעה של השבת היא בכל המדרגות כולן. גם נשמה יתרה ניתנה בה, וגם העולם הזה, עם כל גשמיותו, מאיר באור אלוקי. וכמו שאומר הכתוב "ויכולו השמיים והארץ וכל צבאם" - שגם השמימיות, גם הארציות וכל יתר פרטי הנבראים שבשני אלה, נמצאים בכלות הנפש אל ה' יתברך, שאורו מתגלה ביום שבת קודש.

למה אנחנו מצווים ליראה את ה' למה אי אפשר להסתפק באהבה, חום ורחמים?

רבותינו ממשילים עשיית מצווה ללא אהבה ויראה לעוף ללא כנפיים. האהבה והיראה הן כעין כנפיים שמעלות אותנו למעלה. אם נדקדק במשל, הרי שעוף עם כנף אחת יכול לנוע, ואפילו במהירות, אך לא לעוף, אלא רק להסתובב סביב עצמו. וכך גם אם יש יראה לבדה ואהבה לבדה.

יראה לבדה מותירה אותנו בלי קירבה לה', כאילו הוא לא רוצה ולא חפץ בדבקתנו בו. ואילו אהבה לבדה אינה מאירה לפנינו את הפער הבלתי נתפס שבין ה' לבנינו, ואז אנחנו נופלים לתפיסה של 'חברותא כלפי שמיא', כאילו הוא קרוב אלינו בלי שום מרחק ונרמה לנו כערענו. בשתי הדרכים הללו אנו סובכים סביבנו ונשארים במקום. ולכן צריך גם אהבה מקרבת וגם יראה, שבאמצעותה אנו יודעים את רוממותו יתברך שמעל כל קצבה וגדר, ובזכות שתיהן יחד - אנו זוכים להתרומם.

האם נכון לבקש מה' שיעזור לי לצאת מקושי מסוים? הרי הוא נתן לי אותו למטרה כלשהי, לטובתי.

המטרה בכך שהקדוש ברוך הוא נותן לנו קשיים היא בשביל שנתפלל אליו ונצא מהם, ולא בשביל להרע לנו. כמו שאמרו חז"ל, "למה נבראו אמהות עקרות? מפני שנתאוהו הקדוש ברוך הוא לתפילתן". כלומר, הקדוש ברוך הוא בכוונה תחילה אכן רצה את העקרות שלהן, אבל לא כדי לצער אותן חלילה אלא כדי שעל ידי הכאב תהיה להן דבקות אלוקית עליונה יותר.

ואמנם, לבסוף הוא יתגלה אלינו דרך טוב, כמו שאומרים על העולם הבא "עולם שכולו טוב". אבל בעולם הזה הקדוש ברוך הוא מסתיר את פניו ועל ידי הסתרת הפנים הכאב מחדד את הזעקה שלנו אליו. וזאת הכוונה האמיתית בכל הכאבים שהוא מביא עלינו, ולכן אמרו "ואהבת את ה'... ובכל מאדך" - בכל מידה שמודד לך, הווה מודה לו במאוד מאוד, בין במידה טובה ובין במידת פורענות. מפני שמידת הפורענות מכוונת להביא לטוב ולדבקות אלוקית עוד יותר מהמידה הטובה.

דירות ענקיות

החל מ-
₪ 1,070,000

דירות גן

החל מ-
₪ 1,250,000

אם אתם רואים כאן גם דגל ארה"ב
וגם הבטחה לאברהם אבינו,

בואו לנאות נריה.

הצטרפו למשפחות בפרוייקט נאות נריה, ותיהנו מקהילה גם תורנית וגם מעשית ביישוב שיש בו הכל לאנשי תורה ועבודה.

אל תתפשרו. בואו לנאות נריה.

חייגו עכשיו 02-995-0997

או חפשו בגוגל: נריה

תורני • איכותי • לא מתפשר

